

Executive Board

President:
Minh Ngoc Nguyen, PharmD, MBA
VP in Medicine:
My Hanh Nguyen, MD
Viet Dung Nguyen, MD
VP in Dentistry:
Nga Vu, DDS
Cathleen Huong Luong, DMD
VP in Pharmacy:
Jenny Anh Thu Nguyen, PharmD
Thoai Tran, PharmD
Secretary General:
Hoang Kim Nguyen, PharmD
Treasurer:
Heidi Tran, PharmD

Standing Committees

News & Publications:
Tung Manh Tran, MD
Art & Cultures:
Minh-Van Nguyen, MD
Dinh The Hoang, MD
Constitution & By Laws:
Cam Hoang, MD
Web site:
Hanson Nguyen, MD
Marketing:
Son Lam Chau, MD
Forum Moderator, CME:
Tai Quyen Nguyen, MD
Scholarship/Awards:
Thanh-My Nguyen, MD
Social Services:
Hang Huynh Thai, OD
Youth Activities:
Truc Trong Tran, DO
Membership:
Thuong Trinh, DO

Board of Directors

Chairman:
Truc Chinh Tran, MD
Vice Chair :
Tam Nguyen, PharmD
Comptroller:
Chien Dinh Mai, MD
Members:
Hanson Nguyen, MD
Oai Hong Phi, DDS
Phu Tan Nguyen, DDS
Con Bao Nguyen, PharmD
Thong Minh Tran, PharmD

Regional Representatives

Thu Duc Nguyen, MD (NE)
Hung Phuoc Mach, MD (NW)
Con Bao Nguyen, PharmD (Gainesville)
Loc Kim Le, MD (Central)
Thanh My Nguyen, MD (SW)
Liem Ton, MD (Winter Haven)
Oai Hong Phi, DDS (South)

*Em không nghe rừng thu
Lá thu kêu xào xạc
Con nai vàng ngơ ngác
Đạp trên lá vàng khô?
(Tiếng Thu - Lưu Trọng Lư, 1939)*

Ôi! Mùa Thu, Rừng Thu nghe sao lãng mạn, mộng mơ! Chỉ cần đọc bài Thơ Tiếng Thu của Lưu Trọng Lư, sáng tác cách đây 78 năm, ta có thể tưởng tượng cái vẻ đẹp của "Con nai vàng ngơ ngác đạp trên lá vàng khô" của Mùa Thu!

Sống ở Sài Gòn, từ lúc được sinh ra đời cho đến ngày bỏ nước ra đi, tôi chưa bao giờ được thấy cảnh Mùa Thu như trong Thơ Lưu Trọng Lư miêu tả! Có lẽ, đó là Mùa Thu trong cõi mộng? Năm 1939, khi tác giả sáng tác bài Thơ Tiếng Thu, Đại Chiến Thứ Hai bắt đầu..., làm gì có cảnh thanh bình êm ả như thế?

Ở Sài Gòn, trước 1975, tôi cho Mùa Thu trong bài hát "Mùa Thu trong mưa" của Trường Sa là mô tả đúng Mùa Thu của Sài Gòn nhất. Mùa Thu chỉ có mưa, mây tím giăng mắc khắp nơi, không có cảnh lá vàng rơi rụng. Những cây me ở dọc đường phố không bao giờ trụi lá trơ cành:

.....
chiều mưa không có em
biết lấy ai chia hồn tử
Trời mùa thu lấm mây
còn bước em đi quên về
vòng tay ôm lẻ loi
cho mình còn mãi thương nhau

.....
(Mùa Thu trong mưa - Trường Sa)

Đến khi nhóm Phạm Duy, Cung Trầm Tưởng, Ngự Cao Uyên du học bên Tây trở về Sài Gòn, tung ra bài Mùa Thu Paris, nhạc Phạm Duy, thơ Cung Trầm Tưởng, tranh Ngự Cao Uyên, dân Sài Gòn, nhất là giới trẻ, bỗng cảm thấy mình như sống

trong Mùa Thu dưới bầu trời Paris lãng mạn, thơ mộng!

Mùa thu Paris
Trời buốt ra đi
Hẹn em quán nhỏ
Rừng rưng rượi đổ tràn ly

Mùa thu đêm mưa
Phố cũ hè xưa
Công trường lá đổ
Ngóng em kiên khổ phút, giờ

Mùa thu âm thầm
Bên vườn Lục-Xâm
Ngồi quen ghé đá
Không em buốt giá từ tâm

Mùa thu nơi đâu?
Người em mắt nâu
Tóc vàng sợi nhỏ
Mong em chín đỏ trái sầu

Mùa thu Paris
Trần dâng đôi mi
Người em gác trọ
Sang anh, gót nhỏ thăm thì

Mùa thu không lời
Son nhạt đôi môi
Em buồn trở lại
Hồn quên, hồi cải cuộc đời

Mùa thu! mùa thu
Mây trời âm u
Yêu người độ lượng
Trông em tâm tưởng, giam tù

Mùa thu!... Trời ơi! Tình thu!

(Mùa Thu Paris - Thơ Cung Trầm Tưởng, đã được nhạc sĩ Phạm Duy phổ nhạc thành ca khúc cùng tên.)

Nhưng Sài Gòn vẫn chỉ có 2 mùa mưa và nắng. Mùa Thu chỉ có mưa!

Qua đến Mỹ, lúc đầu sống ở vùng miền Trung, có 4 mùa rõ rệt: Xuân, Hạ, Thu, Đông. Mùa Thu có lá vàng rơi rụng, cây cối trước khi qua mùa Đông, chỉ còn trơ cành trần trụi, khẳng khiu, để rồi qua mùa Đông tuyết phủ đầy cành.

Bây giờ, sống ở Florida, trước nhà tôi có cây phong (maple tree), cứ cuối Hạ, chớm Thu, lá vàng bắt đầu rơi rụng. Ở Florida cũng có Mùa Thu...

Nhưng năm nay, Mùa Thu ở Florida không lãng mạn, mộng mơ như mọi năm!

Tháng Tám, Bão Harvey vừa tàn quét Houston, Texas xong, chưa kịp cứu trợ, thì bão Irma thổi vào Florida trong tháng Chín, vài tuần trước khi Mùa thu đến (Sep 22). Florida của chúng ta đã nếm mùi 4 cơn bão liên năm 2004 (Charley, Frances, Ivan, và Jeanne). Hồi ấy, chúng tôi đã làm việc trong các special needs shelter để giúp đỡ các bệnh nhân cần giúp đỡ về phương diện y khoa, không thể ở chung đụng với người bình thường trong các trạm trú ẩn công cộng, một khi lệnh di tản (evacuation) được ban hành. Khỏi cần nói, ai cũng biết 4 cơn bão đã tàn phá Florida nặng đến cỡ nào trong năm ấy.

Bây giờ, cơn Bão Irma vừa thổi qua toàn cõi Florida, không chừa bất cứ 1 vùng nào. Tất cả chúng ta, không ít thì nhiều, ai ai cũng đều đã bị tổn thất! Cầu mong tất cả quý anh chị và bảo quyền đều được bình an sau cơn bão dữ.

Sau cùng, xin nhắc nhở quý anh chị: Để chuẩn bị cho **Giai Phẩm Xuân Mậu Tuất 2018 của Hội YNDVNF**, sẽ được phát hành vào ngày Mừng 1 Tết Nguyên Đán (nhằm ngày February 16/2018), trân trọng kính mời tất cả quý Hội viên và Thân hữu đóng góp bài vở. Bài vở xin gửi về:

tmtran1132@embarqmail.com

Hạn chót: December 25/2017.

Xin cảm ơn tất cả. Hẹn gặp lại trong Giai Phẩm Xuân Mậu Tuất 2018.

Thân ái,
BS Trần Mạnh Tung

Lá thư Chủ Tịch

Kính thưa các hội viên,

Mùa thu này có những sự kiện như sau. Trước tiên là CE bảo trợ bởi Practice Point vào ngày 13 tháng 7 năm 20 tại Magianno's Little Italy với đề tài "Pulmonary Artery Hypertension: The Diagnosis You Don't Want to Miss". Buổi CE có sự hiện diện của 25 hội viên cùng 5 khách mời của guest speaker, Dr. Bajwa. Đây là một đề tài mới thu hút sự chú ý của những vị bác sĩ gia đình và những vị dược sĩ.

Cung trong tháng 7 vào ngày 22 năm nay CDNVQG Tampa Bay đã đăng cai tổ chức Đại hội gây quỹ cho TPBVNCH tại Pinellas Park Performing Art Center với sự tham gia của nhiều hội đoàn khác. Buổi tổng kết gây quỹ có sự tham gia của MC nhạc sĩ Nam Lộc. Anh đến tham dự chương trình mang theo lời hứa với cựu trung tá Nguyễn Thị Hạnh Nhơn trước khi bà lâm chung là tiếp tục công cuộc gây quỹ cứu trợ những người thương phế binh VNCH còn kẹt lại quê nhà. Buổi gây quỹ đã thành công mỹ mãn. Theo email của BS Thanh Mỹ, chủ tịch CDNVQG tại Tampa Bay thì tổng số tiền thu được sau tất cả chi phí là \$65,220.18, một con số kỷ lục từ trước đến nay. Great job chị Thanh Mỹ và CDNGQG Tampa Bay. Năm sau sẽ đến phiên CDNV ở South Florida để chúng ta lại cùng nhau tổ chức Đại hội Cảm ơn anh.

Tháng 8 năm nay có sự kiện quan trọng chứng tỏ tình đoàn kết tương thân tương trợ của cộng đồng người Việt hải ngoại với những nạn nhân của cơn bão Harvey. Cơn bão quét qua vùng phía nam của Texas đã để lại những tàn phá và tổn thất nặng nề cho người dân của thành phố Houston và vùng phụ

cận. Theo như thông báo, tính đến nay đã có "khoảng 50 người thiệt mạng, hàng chục người bị thương", thành phố chìm trong nước lụt, nhà cửa bị hư hại tàn phá. Nhà máy hoá học bị nổ. Tổng số thiệt hại lên hơn trăm tỷ đô la.

Cùng với những tiểu bang khác, Florida của chúng ta đã có những cuộc gây quỹ cứu trợ cho đồng bào Houston bị lũ lụt. Gần đây nhất là cuộc vận động gây quỹ của CDNVTTFL cùng với CDNVLBHK và 20 hội đoàn trong đó có nhà thờ, chùa, tòa soạn và Hội YNDFL của chúng ta. Ngày tổng kết gây quỹ sẽ tổ chức vào ngày 24 tháng 9 năm 2017 tại Enchanted Night. Bên cạnh đó, CDNVQG Tampa Bay và một số cộng đồng khác của Florida cũng đang vận động gây quỹ cho nạn nhân Harvey. Đã có nhiều sự đóng góp từ hội viên của hội ta và những hội đoàn khác cho cuộc gây quỹ này. Thật là cảm động trước tấm chân tình giữa người và người, nhất là đồng hương với nhau.

Cho đến hôm nay, hội YNDFL của chúng ta đã góp được \$6,000 để cứu trợ nạn nhân bão lụt Harvey. Xin chân thành cảm ơn tấm lòng nhân ái và tương thân tương trợ của quý vị. Cộng đồng Central Florida cùng với 20 hội đoàn khác đang ráo riết chuẩn bị cho buổi tổng kết gây quỹ ngày 24 tháng 9 tới đây. Chúc đại hội gây quỹ được thành công tốt đẹp.

Trong khi nước lụt do Bão Harvey còn chưa rút hết, những tàn phá thiệt hại ở Houston còn chưa thu dọn xong thì Florida chúng ta lại phải đối đầu với cơn bão Irma, một cơn bão vô cùng nguy hiểm, mạnh hơn cả bão Harvey. Cứ tưởng Irma sẽ tàn quét bờ biển phía Đông Florida, hay chẻ dọc Florida và tiến thẳng lên miền Bắc. Nào ngờ giờ chót Irma

đổi hướng đi thăm bờ Tây Florida. Thương cho những người ở vùng Keywest, Marco, Naples đã phải hứng chịu sức bão cấp 4 và những thiệt hại sau đó. Nhưng dù sao, nghe tin là thiệt hại cũng không đến nỗi trầm trọng như những gì Harvey đã gây ra cho người dân Houston.

Mùa hè năm nay chúng tôi không tổ chức picnic cho quý vị hội viên. Lý do là công việc quá bận rộn, và bản thân tôi phải làm việc mỗi ngày thứ bảy nên không thể làm gì được. Bù lại, chúng tôi sẽ tổ chức nhiều CE hơn. Bằng chứng là ngày 28 tháng 9 tới đây, chúng ta sẽ có CE do hội chúng ta tổ chức tại Christner's Prime Steak & Lobster. Nhờ sự liên lạc khéo léo của DS Jenny Nguyễn, chúng ta đã mời được vị BS Tai Mũi Họng Hảo Trần làm guest speaker cho buổi CE với đề tài: "Common Sinonasal Conditions", và Spiroxmed bảo trợ cho chương trình. Đây là đề tài khá thông dụng và hữu ích vì hầu như ai trong chúng ta không ít thì nhiều cũng bị viêm xoang viêm mũi và nó ảnh hưởng đến đời sống hàng ngày của chúng ta. Bản thân tôi ngày nào không uống thuốc allergy là cứ khọt khẹt cả ngày, thở chẳng ra hơi.

Chưa hết, sau buổi CE tháng 9 này, chúng ta sẽ có một CE nữa do Practice Points bảo trợ vào ngày 19 tháng 10 năm 2017 với đề tài: "Combination and Concomittant Therapy in Pulmonary Aterial Hypertension". Guest speaker là BS Charles Burger. Địa điểm sẽ được thông báo sau.

Chúng tôi đang xin funding từ Gilead để tổ chức buổi Health screening cho cộng đồng VN ở Central Florida. Ngày giờ và địa điểm cũng sẽ được tuyên

bổ sau. Sau đó sẽ là Fall dinner để chúng ta có dịp hội ngộ và trò chuyện vui vẻ với nhau.

Có một điều mà tôi trăn trở mãi. Đó là phải làm cho website của hội được update những sự kiện và hình ảnh từ năm 2012 đến giờ. Mùa thu này chắc tôi sẽ bắc ghế ngồi cạnh BS Hansen để học nghề update website mới được. Hansen có chạy đăng trời cũng không thoát đâu. Kế đó là chương trình tổ chức thu âm những bài viết trong những Giai Phẩm Xuân, những Bản tin mùa xuân, mùa hè, mùa thu của hội chúng ta. Hãy làm cho những tác phẩm đó sống lại để nhớ đến tác giả, đến công của người layout và Ban Biên tập, đồng thời để thưởng thức chất giọng điều luyện trời phú của phu nhân BS Trần Chính Trực, phu nhân BS Dương Mạnh Tài, BS Minh Vân và nhiều nữa. Xen kẽ vào đó sẽ là những bài học tiếng Việt cho lớp trẻ. Hãy làm cho tiếng Việt của chúng ta hiện hữu trong từng con người và gia đình của chúng ta các hội viên nhé.

Đó là những việc chúng ta đã, đang và sẽ làm trong mùa thu này. Chúng tôi mong có sự tham gia của đông đủ quý vị, từ việc làm từ thiện đến việc vui chơi giải trí.

Kính chúc tất cả quý hội viên được nhiều sức khỏe, hạnh phúc bên gia đình và người thân.

Thân kính,

DS Nguyễn Minh Ngọc
CT/ YNDVNFL

Tin Tức - Sinh Hoạt

Fall Report

Our association continues to have activities for our members professionally, while also joining with other community organizations to participate and give back in charitable fundraising events.

Let's summarize some of the events that have taken place and what we have planned.

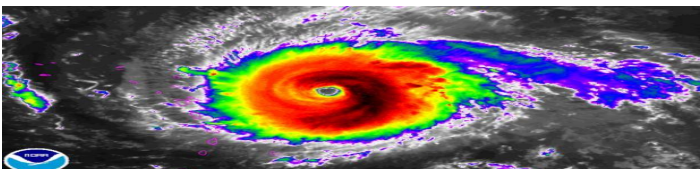
On July 13, a continuing education dinner with Practice Point was held at Maggiano's Little Italy restaurant on I-drive. In the midst of enjoying an assortment of dishes, the topic of Pulmonary Arterial Hypertension was presented by the pulmonologist Dr. Abubakr Bajwa.

We joined forces with Dr. Thanh My Nguyen, President of the Vietnamese Community of Tampa Bay, at the Pinellas Park Performing Art Center to fundraise for the South Vietnam Veterans. It was a success as we helped to collect the highest amount of money so far in the community.

In August, our nation and especially those in Houston, Texas became affected by the unfortunate event of hurricane Harvey as it left a trail of destruction. In an effort to help the victims, a fundraising event co-hosted with CDNVLBHK, religious groups, and twenty other associations will take place on September 24th at the Enchanted Night Hall in Orlando.

Not too long after, our community and many others throughout Florida also became affected by hurricane Irma as we braced ourselves for one of the largest hurricanes in history. It will take time to recover from its effects, but we have a strong community and will prevail.

I hope that everyone remains safe and well, and we look forward to seeing many of you out there at our gatherings and events!

Sincerely,
Hoàng Kim
Secretary General

Cứu trợ Irma, nam nữ đồng tâm lo xúc tiến

Thi hành Y vụ, trẻ già nhát nhát nguyện chung vai

(Tổ Nhân)

Danh sách mạnh thường quân đóng góp cho nạn nhân bão Harvey

Kính thưa các hội viên,

Chúng tôi xin cập nhật danh sách mạnh thường quân đóng góp cho nạn nhân bão Harvey như sau, trong đó có BS Nguyễn Bá Cường, DS Nguyễn Nga và NS Nga Vũ mà chúng tôi thấy trong check image mà DS Heidi Tran gửi cho chúng tôi mà không báo trước, cộng với những vị mới gửi gần đây.

Nếu chúng tôi có sơ sót, xin cho biết để kịp thời cập nhật.

Xin chân thành cảm ơn tấm lòng vàng của quý vị

Minh Ngọc

Harvey donation Sept 24, 17

- DS Nguyen Minh Ngọc \$200
- BS Hoang Cam \$500
- DS Jenny Nguyen \$200
- BS Nguyen Duc An \$200
- Bs Nguyen Mau Hung \$500
- BS Vũ Trọng Hùng \$200
- BS Vũ Trọng Huy \$200
- BS Đỗ Ngọc Long \$500
- BS Nguyen Minh Khiem \$200
- BS Nguyen Quyen Quoi \$200
- Chùa Long Vân \$1,000
- BS Thai Thanh \$200
- DS Ai Ha Truong \$500
- DS Nguyen Bao Con \$200
- Phu nhân BS Mạch Phước Hưng \$200
- BS Nguyễn Quyền Tài \$200
- NS Nông Thanh Nhung \$500
- NS Nga Vũ \$100
- DS Nguyễn Nga, BS Nguyễn Bá Cường \$200

Tổng cộng : \$6,000

Chạy Bão Irma

Đằng đằng sát khí quỷ Irma
Tàn sát tận cùng các đảo xa.
Key West bàng hoàng em chạy báo
Naples hốt hoảng chị rời nhà.
Sau lưng bão đuổi hình chằn lửa
Trước mặt mưa vây bóng ác tà.
Xe nổi xe trên đường độc đạo
Vô phương mô trú lệ chan hòa.

Vinh Hồ

I- Bão Harvey và Bão Irma

@ Bão Harvey đánh vào Tiểu bang Texas, gây cảnh ngập lụt chưa từng thấy tại Houston.

Ước lượng thiệt hại sơ khởi do bão Harvey gây ra, khoảng 150 Tỉ MK.

Đồng bào VN sống khá đông tại Texas , chỉ đứng sau Cali.

Nhạc sĩ Nam Lộc đã vận động thành lập một Ủy Ban Cứu trợ đồng bào VN ở Texas. Cộng đồng VN-TB-Florida cũng tổ chức cứu trợ , với sự tham dự của nhiều tổ chức, Hội đoàn, trong đó có Hội YND-VN-FL.

Tiền đây, tôi xin lấy lương tâm một người VN bị nạn CS tại Mỹ, thưa đôi điều với quý vị về nhạc sĩ Nam lộc, để cải chính về một số tin đồn, cáo buộc có ác ý với Nam Lộc.

Nam Lộc là một nhạc sĩ có tài, tác giả của các ca khúc để đời: Anh Đã Quên Mùa Thu và Saigon Vĩnh Biệt. Cùng với tay trống số #1 VN, Tùng Giang, họ đã một thời mang lại nhiều hứng khởi trong khuynh hướng đưa Nhạc Trẻ vào sinh hoạt Âm Nhạc VN thập niên 60.

Qua Mỹ, Nam Lộc trở thành công chức ở Los Angeles, với cương vị điều hành giúp đỡ những đồng bào VN mới tới Mỹ, cần trợ cấp xã hội, học hành..

Nam Lộc đã giúp đỡ đồng bào đầy lòng trắc ẩn sâu xa, trong tình huống Một Con Ngựa Đau cả Tàu không ăn cỏ; trong hoàn cảnh xẩy nghe tan đàn, mất quê hương, mất cả mồ mả Ông Cha.

Sau này, Nam Lộc cùng với Bà Nguyễn Trung Tá QLVNCH Hạnh Nhân, đứng ra Tổ chức những Đại Nhạc Hội Cám Ơn Anh để Ghi Công và Giúp đỡ những thương phế binh VNCH không may mắn còn sống dở chết dở tại VN.

Tôi biết Nam Lộc từ lâu, cũng như Vũ thành An (nhạc sĩ): Cả hai đều là những người Quốc Gia Chân Chính, yêu quê hương, đồng bào VN Xưa và Nay.

Thỉnh thoảng, trên Internet, tôi đọc được vài tin tức tố cáo Nam Lộc lem nhem trong khi tổ chức các Đại nhạc Hội Cám Ơn Anh và Vũ thành An làm ăng ten cho CSVN khi ở tù v..v..

Đây là những cáo buộc đồn đại vô căn cứ, đầy ác ý, làm nản lòng những ai còn muốn góp một bàn tay vào công tác phục vụ đồng bào bị nạn.

@ Bão Irma tháng 9-2017

Cơn bão cấp # 5 này, đi từ vùng biển Carribean vũ bão tàn phá nhiều đảo, Cuba rồi hùng hổ nuốt trọn tiểu bang Florida, khởi đầu từ Keys West.

Các chuyên viên khí tượng mới đầu thông báo Irma sẽ tấn công mạnh vào sườn Đông tiểu bang

Florida, mà Miami, West Palm Beach là đối tượng đầu.

Nhưng sau khi tàn phá Keys West, Irma đổi hướng qua sườn Tây-Florida đánh vào Naples, Fort Myers, Tampa. Bởi Irma làm khó, đổi hướng đi cấp kỳ như thế, nên một số cư dân chạy bão từ Miami, West Palm Beach, lên Tampa lại phải hồi hải, chạy đi nơi khác vì Miami cũng bị lụt lội khá nặng. Bất ngờ nhất có lẽ là Jacksonville: một số cư dân ráng tới Jacksonville thay vì Ocala, Gainesville) cho Chắc An.

Nhưng Irma không đi thẳng vào Tampa mà từ Fort Myers đi trệch qua hướng Đông, gần tới Orlando, rồi đi thẳng hướng Bắc qua Jacksonville trước khi tiến lên Georgia, SC, NC...

Jacksonville đã bị...kẹt cứng vì đường phố ở đây trở thành sông sâu, nước mặn tứ bề.

Thống đốc TB-Florida đã vào kế hoạch khẩn cấp chống bão Irma, sau kinh nghiệm của Houston với bão Harvey.

TT Donald Trump cũng lên TV hứa yểm trợ tối đa cho Florida.

Về phần gia đình chúng tôi và một số bạn bè tới nhà tạm trú : Nhờ Ơn Trên, chúng tôi an toàn : điện nước, TV tốt ; chỉ có hai cây già bị bão thổi gãy, không gây thiệt hại đáng kể nào.

Ngày 12-9-2017, Anh Chi DS Bảo Côn lại từ giả Gainesville trở về Lâu Đài Tình Ai Kissmmee. Xin Chúc Bạn Ta mọi sự may mắn.

II. Bắc Hàn thử bom Khinh Khí

Sau khi phóng thành công (ba lần) hỏa tiễn liên lục địa, có thể tới đảo Guam của Mỹ, Bắc Hàn cho nổ bom Khinh Khí có sức công phá mạnh gấp 10 lần trái bom Mỹ bỏ xuống Hiroshima buộc phát xít Nhật phải đầu hàng vô điều kiện.

Kim Jong Un chơi trội, và công khai thách thức Mỹ và đồng minh bất kể những đe dọa trừng phạt về kinh tế.

Nam Hàn và Nhật Bản là hai nước bị: "điên đầu" nhất vì chú nhỏ mập lùn Kim Jong Un.

Hồi xưa, Đông Đức (Cộng Sản) nghèo mạt, khi nước Đức thống nhất thì Tây Đức

phải chi nhiều trăm tỉ đô để quân bằng đời sống hai miền. Và để chôn sống lẽ lối giáo dục đào tạo chuyên viên giáo dục kỹ thuật láo lếu của Khối Cộng sản Thế giới

Tôi còn nhớ: ngày 5-6-1975 tôi được lệnh của Ủy Ban Quân Quản Tỉnh Long Châu Tiền

(Long Xuyên-Châu Đốc, Tiền Giang) bàn giao bệnh viện Nông Thôn Tân Châu Hồng Ngự 100 giường cho Cách Mạng.

Người tôi bàn giao cho, tự giới thiệu là Bác sĩ Cách mạng Sáu Hấu. Sau này, hỏi ra, mới biết anh ta chỉ là y sĩ, tức là y tá thôi, xưa làm nghề thiến heo, chẳng may heo chết khi bị thiến, chủ đòi bồi thường; không có tiền, anh ta bèn trốn qua vùng Hồng Ngự làm y tá, 6 tháng sau trở thành y sĩ.

Người tiếp thu kho thuốc y, dụng cụ là một cô Dược sĩ (gọi là Dược cao: 10 năm trung học và 5 năm chính qui tại Đại Học Dược Hà Nội). Cô này không biết Anh và Pháp ngữ, nên mất 2 tuần lễ mới tạm bàn giao xong.

Sau khi bàn giao, công an tới nhà, khuya, còng tay, bắt tôi bỏ tù vì tội "Là nhân viên CIA gài lại để chống phá cách mạng). Truyện đi tù này dài lắm, xin nói sau.

Trở lại vụ Bác sĩ Sáu Hấu, hỏi ra, tôi mới biết lẽ lồi đào tạo bác sĩ, dược sĩ, nha sĩ của Khối Cộng sản (kể cả Nga, Tàu, Cuba, Đông Đức): căn bản là Hồng Hơn Chuyên.

Trước hết, một đảng viên Cộng sản chỉ cần thờ phụng Đảng, không học hết lớp tư tiểu học vẫn được Đảng bồi dưỡng cho đi học khóa cứu thương viên; sáu tháng sau là y tá, 6 tháng sau nữa thành y sĩ và 1 -2 năm sau là trở thành Bác sĩ Cách Mạng nếu chịu Nhắm Mắt theo Đảng. Đảng CSVN đào tạo Bác sĩ Cách mạng trong MTGP Miền Nam theo giáo trình giáo án đó.

Sau khi đi tù về, tôi làm việc ở BV Quảng Đông Chợ Lớn: Giám đốc là một anh Bác sĩ cách mạng trước là y tá BV Chợ Rẫy, vô khu, trở về làm...Giám Đốc.

Trở lại vụ Kim Jong Un và Bắc Hàn: Nghèo, đói nhưng phải công nhận Kim Jong Un (đã được cha là Kim Chính Nhật, gửi qua Thụy sĩ học hành tử tế) đã cai trị rất sắt máu còn hơn Cha hắn. Và luôn luôn Kim Jong Un đưa bộ mặt tốt của Bắc Hàn ra mà giấu nhem đi những nhục nhã của chế độ.

Thí dụ như:

1- Quân đội ăn mặc đẹp

2- Dùng văn nghệ làm vũ khí tuyên truyền chiến lược với ban nhạc Mirandong chơi Piano, Cello, Violin, Guitar với nữ nhạc công trẻ, đẹp, chơi đủ loại nhạc từ cổ điển tới New Waves, kể cả nhạc Cowboy Mỹ.

3- Và nay, Kim Jong Un chơi Bom Khinh Khí khiến cả thế giới nhức đầu.

Mỹ có dám tấn công hủy diệt toàn bộ guồng máy quân sự Bắc Hàn không?

Mỹ dư sức, nhưng KHÔNG làm được vì Mỹ không có quyền làm cảnh sát Quốc tế, trong tư cách một anh khổng lồ đánh thàng bé tí hon (nhưng rất cả chua cà chớn như Kim Jong Un)

Vụ này, có vẻ ly kỳ và nan giải. Xin quý vị vài cao kiến.

III. Trồng cải Trên Trời.

Tin của hãng thông tấn AP

Cap Canaveral- Florida: NASA thành công trong việc trồng cải trên Phi Thuyền.

Nữ phi hành gia Peggy Whitson vừa từ trạm không gian trở về trái đất, sau phi vụ lần này là lần thứ ba, dài 665 ngày. Thành tích này được kể như duy nhất, chưa có phi hành gia nữ nào đạt được.

Sau đây là thành tích của phi hành gia Whitson (là Biochemitrist):

1- Nữ phi hành gia già nhất: 57 tuổi.

2- 10 lần ra khỏi trạm không gian (đi bộ).

3- Là người chỉ huy Trạm không gian 02 lần.

Người ở lâu nhất trên Trạm Không gian là phi hành gia Nga: Fyodor Yurchikhin: 673 ngày.

Với thành tích vượt kỷ lục trên, Phi hành Gia Whitson được đặt cho Nick Name là:"The American Ninja".

IV. Mua Nhà ở Cali.

Như quý vị đã biết, chúng tôi tính về hưu trí ở Cali, vì vấn đề anh chị em trong nhà đều ở đây; đồ ăn ngon và rẻ.

Có hai căn nhà chúng tôi nhắm mua :

1- Căn nhà 03 phòng ở đường Brookhurst, Santa Ana ra giá 475.000 đô.

Căn nhà này, chủ nhân là cô con gái nữ tài tử Kiều Chinh, bỏ trống đã 2-3 năm,nên phải chi ra khoảng 50,000 đô nữa mới ở được.

Trả giá 425,000 đô, chủ chưa chịu.

2- Căn nhà thứ hai ở Huntington Beach, ra giá gần 550,000 đô.

Đây là nhà trong một Sub-Division, ra vào có an ninh kiểm soát, đi độ 10 phút ra tới biển; có đường xe Bus - Free ra Khu Chợ VN.

Đang mặc cả, thì tới giờ họ nghỉ ăn trưa. Bèn hẹn trở lại bàn tiếp.

Trở lại, họ bảo bán rồi, 600,000 đô, cho một Ông Tàu Cộng, trả tiền Cash và đặc biệt KHỎI Cần coi nhà.

Chuyện mua nhà hựt ở Cali đã và đang xảy ra hàng ngày vì cái nạn Tàu Cộng, Việt Cộng tung tiền ra mua Không Cần Coi Nhà, giá nào cũng mua.

Ngay cả tổ hợp AMC (American Movie Classic) cũng đã được một bà Tàu Cộng đại gia mua đứt rồi.

Cứ cái điệu này, thì nước Mỹ sẽ trở thành một Trung Cộng thứ hai lúc nào không hay. Không tin quý vị cứ vào Home Depot, Sears, Lowe, sẽ thấy hàng hóa đều Made in China không à: Từ con ốc, cuộn giấy kẽm, tới đồ gia dụng.

Ông bạn thân khuyên tôi, đừng mua nhà Cali lúc này vì tình hình chính trị bất ổn, Tàu Cộng, Việt Cộng đang mang của chạy lầy người ở Mỹ, Úc, Phi Châu, Anh, Pháp. Nghĩa là cùng khắp thế giới.

Nguyễn đức An

Thơ Vinh Hồ

Irma Giờ Chốt Đồi Hương, Tấn Công Orlando

Ta chẳng chờ mi chẳng đợi mi
Cớ sao mi vẫn cứ ù lì!
Hình thù quái dị trông hung tợn
Tâm địa dữ dần ác quá đi!
Trước bão đến Bờ Đông sát thủ
Sau rằng vào Key West ra uy.
Phờ râu thêm cái tin sầu não
Đổi hướng Tampa "viếng" phố ni*.

**Phố ni: phố này*

Thức Đợi Irma

Thức đợi Irma tám tiếng liền
Hải hùng cơn giận của thiên nhiên
Từng hồi lốc xoáy giạt kinh khiếp
Liên tục cuồng phong thổi loạn điên
Nhà cửa ngói tung bay tứ tán
Phố phường cây ngã đổ lăn chiêng
Ngậm ngùi thương mảnh vườn sầu héo
Tháng chín trơ cành bật bóng quỳên.

Trước Con Thịnh Nộ

(Cảm tác từ cơn bão Irma)

Trước cơn thịnh nộ của đất trời
Thân phận con người hạt bụi thôi.
Động đất sóng thần dâu hóa biển
Cuồng phong núi lửa vũng thành đồi.
Tiền tài phẫn thổ sương tan biển
Danh vọng phù hoa lá rớt rơi.
Chỉ có tình yêu là bất diệt
Tấm lòng chung thủy sáng ngời ngời.

Vinh Hồ

CREDIT: Getty Images Category 4 storm) passed through Puerto Rico, St. Martin, and Barbuda, 10 people have died. It's headed for Turks and Caicos, Cuba, Haiti, Dominican Republic, and South Florida <https://www.vibe.com/2017/09/hurricane-irma-barbuda-destroyed/>

CON QUÁI THÚ KHÔNG LÒ

Bão Harvey (August 17, 2017 - September 3, 2017) là "thảm họa tồi tệ nhất" trong lịch sử tiểu bang Texas với dự đoán thiệt hại lên đến 60 tỷ USD mà Cộng Đồng VN Florida ráo riết cứu trợ Texas chưa xong thì bão Irma xuất hiện đe dọa tiểu bang Florida và vùng Đông Bắc HK. Cư dân Florida bồn chồn lo lắng khi biết Irma là cây bão cấp 5 có bề rộng khoảng 400 miles, có diện tích khoảng 125,000 square miles rộng gần gấp đôi diện tích tiểu bang FL (65,755 sq mi). Irma có tốc độ gió 185 miles/giờ mạnh nhất Đại Tây Dương trong vòng 10 năm qua và mạnh nhất thế giới kể từ đầu năm 2017 đến nay, cũng là 1 trong những cơn bão mạnh nhất lịch sử Hoa Kỳ. Bão đã tàn sát hầu như không chừa 1 thứ gì trên con đường nó vừa đi qua bao gồm theo thứ tự là: đảo quốc Antigua and Barbuda, đảo quốc Kitts and Nevis, quần đảo Saint Martin thuộc Pháp, đảo quốc Saint Maarten thuộc Hà Lan, đảo Anguilla thuộc Anh, Quần đảo Virgin thuộc Anh, Quần đảo Virgin thuộc Mỹ, đảo Puerto Rico thuộc Mỹ, đảo quốc Dominican Republic, đảo quốc Haiti, quần đảo Turks and Caicos thuộc Anh + Bắc Ireland, đảo quốc Cuba, đảo quốc Bahamas (gồm hơn 700 hòn đảo).

Riêng đảo Barbuda xinh đẹp, Irma đã càn quét tận cùng bằng số khiến Thủ tướng Gaston Browne của đảo quốc Antigua và Barbuda tuyên bố đảo này là một "đồng đồ nát". Ông ước tính có khoảng 95% các tòa nhà trên Barbuda đã bị bão phá hủy. Hai đảo của Pháp là St Barts và St Martin tan hoang, các tòa nhà kiên cố nhất cũng bị hư hại, dẫn đến tình trạng quá đói khát khiến nhiều cư dân phải liều mạng đến nhà hàng, hay xuống đường tìm kiếm thức ăn nước uống. Bão Irma đổ bộ Bahamas ngày 8/9 quá mạnh làm áp suất không khí tại mắt bão (tâm bão) xuống

quá thấp khiến tâm bão hút hết nước biển chỉ còn tro đáy như tại Long Island làm heo biển bị mắc cạn.

Do luồng khí nóng khổng lồ từ sa mạc Bắc Phi tràn ra Đại Tây Dương đã tạo nên bão Irma vào ngày 30/8/17 gần bờ tây Châu Phi. Trên đường di chuyển mỗi lần gặp vùng biển ấm, Irma lại tăng lên cấp 1, cấp 2, cấp 3, cấp 4, rồi đến ngày 5/9/17 tăng lên cấp 5. Sau đó bão hạ xuống cấp 4, nhưng khi đến bờ biển Cuba lại tăng lên cấp 5, rồi lại tụt xuống cấp 4, cấp 3, di chuyển chậm chạp, lừng khừng, khi thì rẽ phải, lúc thì rẽ trái phân vân không biết đi đường nào? Và khi đến gần thủ đô Cuba, bão bất ngờ rẽ phải tiến lên Florida. Ra biển gặp vùng nước ấm như cá gặp nước, bão Irma tăng lên cấp 4 và đánh thẳng vào Key West với tốc độ gió là 134 mph/giờ.

The skyline of Miami is seen as the outer bands of Hurricane Irma start to reach Florida on September 9, 2017. JOE RAEDLE/GETTY IMAGES

Bão Irma còn gọi là "con quái thú khổng lồ", hay "con bão thế kỷ". New York Post ngày 6/9 đưa tin bão Irma có thời điểm bề rộng khoảng 790 miles tương đương kích thước tiểu bang Texas. Riêng mắt bão Irma ngày 6/9 có bề rộng khoảng 30 miles.

Nhà khí tượng học Phil Klotzbach, trường Đại học Colorado cho biết: Irma có gió mạnh 185 mile/giờ (297,7 km/giờ) đã thổi liên tục với tốc độ này trong suốt 37 giờ liên tục kỷ lục từ trước đến nay. Áp suất khí quyển càng thấp thì bão càng mạnh, với 915 milibars, Irma có áp suất thấp nhất trên Đại Tây Dương trừ Vịnh Mexico.

BÃO IRMA ĐE DỌA FLORIDA:

Bão cấp 5 đe dọa FL, ngày 4/9/17 Thống Đốc Florida Rick Scott tuyên bố tình trạng khẩn cấp (emergency) trên toàn Tiểu bang, kêu gọi dân chúng vùng nguy hiểm di tản càng sớm càng tốt. Ông cảnh báo "chúng ta sắp hết thời gian" kêu gọi sự giúp đỡ của 1.000 y tá tình nguyện. Ông mô tả Irma là "con bão thảm khốc mà bang FL chưa từng thấy trước đây," lưu ý cơn bão này còn lớn hơn cả diện tích tiểu bang Florida. Ông nói: "Một siêu bão đang tiến thẳng đến đây mà không có gì cản nổi. Chúng ta không có ngọn núi nào để che chắn".

Ông Brock Long, người đứng đầu Cơ quan quản lý tình trạng khẩn cấp liên bang gọi bão Irma là "nguy cơ đe dọa sẽ tàn phá nước Mỹ, hoặc bang Florida hoặc một số bang vùng Đông-Nam". Thị trưởng Philip Levine ở Miami nói: "Tôi cầu mong người dân hãy rời khỏi khu vực bãi biển Miami. Đây là cơn bão hạt nhân, nó có sức mạnh khủng khiếp". Nhà khí tượng Dennis Felgen tại Trung tâm dự báo bão quốc gia Mỹ cảnh báo "Đây là cơn bão sẽ giết chết bạn nếu bạn không tránh ra khỏi đường nó đi". Người đứng đầu hạt Monroe ở bang Florida, Roman Gastesi cũng nhấn mạnh: "Một khi bão đổ bộ, đừng cố gọi 911 vì không ai có thể tiếp cận được nơi sức gió lên tới hơn 200 km/giờ". Tổng thống Mỹ Donald Trump hôm thứ Bảy 9/9/17 đã họp Nội Các tại trại David bang Maryland bàn về cơn bão Irma.

BIỆN PHÁP CHỐNG BÃO:

Chính quyền FL tổ chức cuộc di tản hơn 6,3 triệu người. Các hotel tại Orlando, Gainesville... không còn phòng. Có người đưa gia đình bay qua tận CA hay các tiểu bang khác để tránh bão. Báo New York Times gọi đây là cuộc sơ tán tránh bão lớn nhất lịch sử tiểu bang Florida.

Ngày Thứ Sáu 8/9, khắp tiểu bang Florida mưa to, gió lớn và biển động dữ dội, có hàng trăm ngàn người dân vội vã chạy bão, hay sơ tán tới các trung tâm trú ẩn (shelters) vốn đã chật cứng người.

Cuộc di tản tránh bão chạy về phía bắc mỗi lúc một đông đã gây nên nạn kẹt xe trên các tuyến đường dài.

Nhiều trung tâm trú ẩn được mở thêm. Theo Cơ quan quản lý tình trạng khẩn cấp Florida có khoảng 170.000 cư dân đang ở trong 650 trung tâm trú ẩn trên toàn tiểu bang FL.

Sáng ngày 8/9/17 nhiều sân bay khẩn cấp giải quyết cho các chuyến bay đã có khoảng 875 chuyến bay đến và đi.

Ngày 8/9 trường học đóng cửa. Lệnh giới nghiêm được ban hành theo từng thành phố, quận hạt. Tại Orlando có hiệu lực từ 7 giờ tối ngày 10/9.

Thành phố Orlando trong những ngày này, không khí căng thẳng như sắp có chiến tranh. Nỗi sợ hãi bao trùm. Người ta hốt hải tranh nhau đi mua thức ăn, nước uống, đèn pin, hộp quẹt, bình ga... Sắp hàng đống đầy bình xăng. Về nhà dọn dẹp mọi thứ vật dụng để bay cho hết vào garage. Có người đi mua ván ép đem về đóng kín tất cả các khung cửa kính. Có người đi chở cát, vô bao chất cao trước cửa để tránh lũ lụt tràn vào nhà. Có người tùm nãm tùm ba bên ly cà phê đắng đưa tin/ bình luận về cơn bão. Thậm chí trận Nữ Túc cầu Quốc gia Mỹ vs New Zealand và trận Quyền anh đỉnh cao Canelo Alvarez vs Gennady Golovkin sắp sửa diễn ra tại HK cũng chẳng ai buồn nhắc đến. Riêng người viết thì lo cắt bớt cành nhánh cây ăn trái sau vườn. Đêm nằm không ngủ lo lắng cho căn nhà, mảnh vườn. Mấy lần bão tới, cây cối hoa kiểng ngã nghiêng, mái nhà ngói bay tứ tán, mưa dột khắp chỗ phải lấy thau mà

hứng. Kỳ này siêu bão cấp 5 làm sao trụ nổi? Tôi gọi họa sĩ Vũ Quang Minh tức thầy Giác Đăng Minh tu sĩ tại 1 ngôi chùa ở Tampa, hỏi thầy có biết tin bão Irma sẽ viếng thăm Tampa vào khuya Chúa Nhật không? Thầy Minh cho biết đã rời chùa hiện đang ở trong shelter, Thầy khuyên nên vào shelter an toàn gấp 10 lần ở nhà house. Tôi gọi nhà văn Lê văn Hưởng ở Tampa, ông cho biết hai ông bà cùng cô gái út đã rời nhà hiện đang tạm trú tại nhà sui gia ở Jacksonvilles. Tôi gọi Thành Webmaster www.ninh-hoa.com, anh cho biết bà xã anh đã bay về CA hôm qua rồi, ở nhà chỉ có 1 mình anh cố thủ ngôi nhà mới. Tôi gọi vài bạn bè khác, ai cũng nói không chạy đi đâu hết vì chạy đi đâu cũng không khỏi bão (chạy trời không khỏi nắng) chỉ biết nằm nhà lầy mấy tấm nệm tán 4 phía làm pháo đài cố thủ và cầu nguyện ơn Trên phù hộ bình an, cho bão rẽ ra ngoài biển.

KHÔNG KHÍ CĂNG THẲNG TRƯỚC GIỜ BÃO TỚI:

Ngày Thứ Sáu (8/9/17) nắng ráo, lâu lâu có cơn gió rất mạnh thổi rạp cây cối quanh nhà, muốn thổi bay cả tôi đang đứng trên mái nhà.

Chúa Nhật mưa to gió lớn suốt ngày. Tôi an tâm vì các đài TV đưa tin bão Irma cấp 4 sẽ đổ bộ Key West lúc 9:00 am Chúa Nhật với tốc độ gió là 134 mph/giờ, gió giật là 160 miles/giờ, di chuyển tốc độ 8 miles/giờ. Lúc 3:35 am sẽ đổ bộ đảo Marco Island với cấp 3, sẽ đổ bộ Naples lúc 5:00 pm với cấp 3. Lúc 6:07 pm sẽ đến Fort Myer cấp 2. Và lúc 2:00 am ngày Thứ Hai sẽ đổ bộ Tampa cấp 1 với tốc độ gió 95 mile/giờ. Màn hình TV kẻ đường chỉ đỏ của mắt bão chạy ngang qua Clearwater rồi lên hướng Tây-Bắc với sức gió suy yếu dần dần. Bão sẽ đi sát bờ biển càng xa Orlando tôi càng mừng. Tôi báo tin này cho bà xã tôi và vài bè bạn. Người mừng nhất là bà xã tôi vì cả tuần qua cứ lo rầu sợ con quái vật khổng lồ sẽ đến tàn phá mảnh vườn măng cầu đang mùa cây già trái chín và các trụ thanh long đang lủ khủ quá.

Chủ Nhật tôi vẫn chờ vợ đi làm từ sáu giờ rưỡi sáng. Tất cả các con đường lớn nhỏ không có một chiếc nào khác. Mưa hắt hiu trên mặt đường loáng nước. Một buổi sáng khác lạ! Im lìm buồn bã như sắp sửa tận thế vậy! Ba giờ chiều đi đón vợ về, trên I-4 cũng buồn bã quạnh hiu. Lâu lâu có 1 vài chiếc xe chạy ngược chiều hơ hổi vội vàng như con chim tránh bão rời tổ muện đang lảo đảo bay nơi cuối trời xa.

Gần tới giờ giới nghiêm - 7:00 pm - mưa gió càng dữ dội. Bỗng có tiếng chuông cửa reo lên khẩn cấp, tôi giật mình ra mở cửa. Bà Rose già lảng giềng 80 tuổi nhà bên cạnh, người Puerto Rico có anh con trai duy nhất đi theo vợ bỏ bà ở nhà có 1 mình, bà co ro trong chiếc áo mưa màu vàng còn đọng nước mưa run run nhờ tôi chờ giùm qua nhà bạn trú ẩn, không dám ở nhà 1 mình. Tôi ngần ngại, lắc đầu nói gần tới giờ giới nghiêm rồi ra đường sợ cảnh sát bắt, đề nghị bà vào nhà tôi ở cũng được nhà dư 1 phòng. Bà muốn khóc im lặng quay ra trở về nhà. Lương

tâm cắn rứt, tôi bảo nhà tôi gọi bà cho biết tôi bằng lòng chờ, bà nghe nói rất đổi vui mừng. Tôi ra xe nổ máy chờ bà quá lâu, bóp còi tưng tưng mấy lần mà cửa vẫn đóng. Tôi xuống xe lội mưa chạy vào bấm chuông... Bà bước ra với cái giỏ xách đầy. Tôi chờ bà đi được nửa đường thì bà kêu quay xe trở lại, vì quên đóng cửa nhà. Tôi làm theo lời và khi chờ bà đến giao cho ông già đồng hương xong, tôi trở về nhà thì đã tới giờ giới nghiêm và mưa gió cũng bắt đầu tăng cường độ ác liệt.

BÃO TỚI TRUNG TÂM FLORIDA:

Từ 8 giờ trở đi gió giật từng hồi nghe tiếng rú rợn người cùng tiếng đập âm âm trên mái nhà như bom nổ thật kinh khiếp. Nhìn ra cửa kính lờ mờ cây cối đứng trong mưa bão cứ ngả rạp xuống rồi lại bật lên liên hồi liên tục kéo dài càng lúc càng mãnh liệt mà tôi chưa hề thấy trong các cơn bão trước. Lòng ngực tôi nghe tức tức khó thở như bị bom rơi đạn nổ trong thời chiến tranh. Tôi gọi cô Tố Anh, gọi cháu Thế Vũ ở hai nơi xa để hỏi thăm tình hình. Cả hai nơi đó gió giật cũng chẳng khác gì nơi tôi. Cô TA nói em sợ quá chùng chùng, nhà em gió giật dữ lắm, Đài số 9 vừa đưa tin bão Irma không đến Tampa như bản tin buổi sáng mà đã đổi hướng sẽ đánh thẳng lên Winter Haven, Lakeland, Clemond và cả Orlando nữa. Tôi tái mặt bàng hoàng hỏi Cô có nghe lộn không? Tại sao lại như thế nhỉ? Tại sao lại đổi hướng? Đài số 9 có nhầm lẫn không?

Tôi mở computer check lại quả đúng như vậy. Đài cho biết cơ quan NHC đã cảnh báo tornado (lốc xoáy) "through Sunday night" tấn công "greatest" đe dọa cả 1 vùng rộng lớn tô màu đỏ từ Melbourne, Kissimmee, Tampa, Orlando chạy dài đến Gainesville, Palm Coast, Jacksonville, nặng nhất là ở phía đông.

Như vậy cơn gió giật dữ dội từ 8 giờ hiện đang tăng cường độ là tornado? Tố Anh gọi cho biết đài vừa báo tin có 1 chiếc xe chở cả gia đình chạy trên đường bị gió giật thổi lật gây nên tai nạn khủng khiếp chết hết cả xe, và 1 tòa nhà có cả trăm người trú ẩn bị thổi bay mất cái mái. Tôi nghe nói càng sợ cho cái mái nhà cũ kỹ của mình có chịu nổi đến sáng mai hay không? Tôi khui 1 chai Heineken nhâm nhi cho đỡ buồn ngồi chờ "người đẹp Irma" tới lúc 2:00 am (Thứ Hai) như các đài loan báo. Mắt giai nhân chuyên hốt hồn người, còn mắt bão thì chuyên hốt nhà người!!!

Thời điểm bão tới có nhiều khu vực bị cúp điện nhưng khu tôi điện vẫn sáng cho tới chiều hôm sau mới cúp. Từ Fort Myers, con quái vật Irma không tiến theo hướng Tây-Bắc để lên khu vực Tampa Bay theo dự báo mà tiến thẳng lên hướng Bắc đúng như Đài số 9 báo. Khi đến ngang Tampa nó rẽ trái 1 tí rồi tiến thẳng lên hướng Bắc, khi đến ngang Orlando nó cũng rẽ trái 1 tí rồi tiến thẳng lên hướng Bắc, và khi đến ngang Jacksonville nó cũng rẽ trái tiến vào lãnh thổ Georgia State theo hướng Tây Bắc.

TIN TỨC NÓNG BỎNG:

-Theo FOX News: UPDATE lúc 11PM SUNDAY: Hurricane Irma cấp 2 với "sustained winds at 100 mph" đang "moving from Hardee into Polk County" tại "west of Lakeland".

-Vào sáng sớm Monday, trung tâm bão ở gần "Lakeland, Florida"

-Lúc 1 a.m tại downtown Orlando sức gió là 56 mph, sau đó gió giật mạnh suốt 30 minutes ở 78 mph.

-2 a.m. Monday, tâm bão ngang qua Zephyr-hills city (gần Lakland) 50 miles "southwest of Orlando".

-Cũng theo FOX News: Lúc 2 am, EDT cho biết tâm bão khoảng 25 miles "northeast of Tampa".
Nguồn: <http://www.foxnews.com/us/2017/09/11/hurricane-irma-nearly-half-florida-in-dark-tampa-braces-for-storm.html> and moving north-northwest near 15 mph.

-Lúc 5 am Monday, Irma xuống cấp 1 với sức gió 75 mph, tốc độ gần 18 mph.

-Lúc 11AM: Tâm bão "Tropical Storm Irma" ở khoảng "70 miles east of Tallahassee" tốc độ 17 mph.

-ATLANTA - Lúc 8 p.m. Monday, "Tropical Storm Irma" ở khoảng 120 miles "south of Atlanta". Sức gió "at 45 mph", sẽ "move into Alabama" vào Tuesday.

Early morning Sept 11 2017 Photo: 10Weather

XEM LẠI VIDEO:

Hurricane Irma WESH Orlando News Coverage on 9/11/17 During the Storm. Recorded Live. Nguồn: <https://www.youtube.com/watch?v=2Tke-x7B-1M>:

Vì mắt bão Irma rất bụi, bề rộng khoảng 44 miles tại Folk County, nên có nhiều county, city, town lọt thỏm trong mắt bão như sau:

-Fort Myers City, Cape Coral City thuộc Lee County: Bão hit lúc 6:07 pm Chúa Nhật 10/9/17

-Punta Gorda city thuộc Charlotte County

-Arcadia City thuộc De Soto County

-Wauchula City, Bowling Green thuộc Hardee County

-Fort Meade, Bartow, Winter Haven City, Lakeland thuộc Folk County: Bão hit lúc 12:48 pm Chúa Nhật 10/9/17

-Clermont City: thuộc Lake County: Bão hit lúc 2: 30 am Monday 11/9/17 pm

- Minneola city, Leesburg City

-Wildwood City, The Villages thuộc Sumter County

-Bellevue City thuộc Marion County

-Ocala City

-Gainesville City

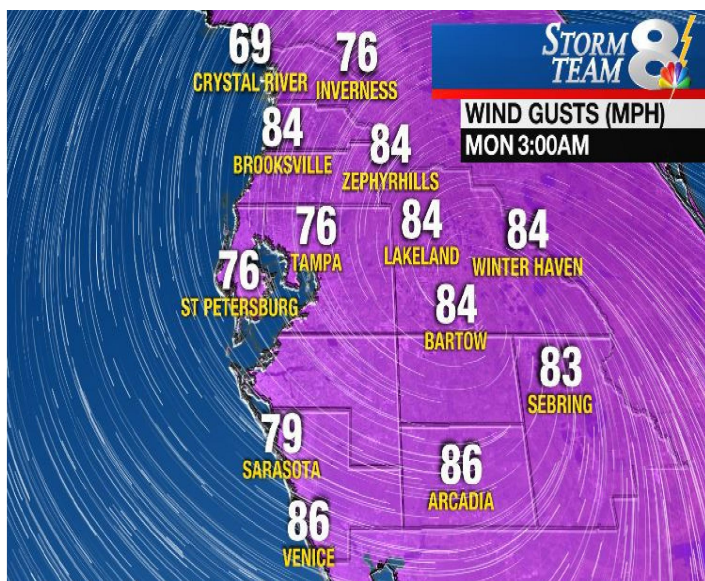
-Fort White town thuộc Columbia County

-Lake City thuộc Columbia County

-White Springs town thuộc Hamilton County

-Live Oak city thuộc Suwannee County

-Madison city thuộc Madison County

<http://wfla.com/2017/09/08/cat-5-hurricane-irma-barrels-toward-florida-with-160-mph-winds/>

Các khu vực nằm gần mắt bão cũng bị gió giật dữ dội như:

-Tampa Bay: Bão hit lúc hơn 1: 30 am Monday

-Plant City: Bão hit lúc 12:48 pm Chúa Nhật

-Lake Alfred city, Haines City, St Cloud

-Kissimmee city: Bão hit lúc 1: 36 am Monday

-Disney World, Sea World: Bão hit lúc 2: 07 am Monday

-Windermere town, Americana: Bão hit lúc 2: 20 am Monday

-Date City

-Orlando, Tildenville, Pine Hills, Gotha : Bão hit lúc 2: 30 am Monday

-Oakland town, Winter Garden, Ocoee city: Bão hit lúc 3: 35 am Monday

-Winter Park, Apopka city, Longwood, Sanford,

-Mount Dora, Tavares, Eustis, Deland...

Tất cả bị bão Irma cấp 1 càn quét với sức gió 86 miles/giờ, nhiệt độ 75 độ F.

*Đường đi của mắt bão/tâm bão Irma được minh họa đúng như trong 6 bản đồ của 6 tài liệu đính kèm ở cuối bài. Đường đi này ngang qua Lakeland City cách trung tâm Orlando khoảng 55 miles và cách trung tâm Tampa khoảng 35 miles

SAU CƠN BÃO:

-Theo John Armstrong/Orlando Sentinel, sau cơn bão, tại Naples, Jacksonville bị lụt nặng. Riêng tại "central Florida" có nhiều cây to tróc gốc. Orlando có 24 căn nhà tại "south of Pine Hills" bị lụt kể cả những khu vực thấp tại Orange County. Tại "parts of central Florida" mưa lớn 10 inches. Đường sá rải rác bị cổ thụ ngã chắn đường.

Tin sơ khởi có hơn "400 trees down on streets, sidewalks" và có "180 traffic signals" không hoạt động. Có gần "94,000 customers" không có điện hôm Saturday tại Orange, Seminole, Lake, Osceola, Brevard and Volusia counties.

Mọi người bắt đầu "cleanup after Hurricane Irma".

Irma mạnh nhất là 190 mph (305 km) đã suy yếu và tan vào ngày 13 tháng 9 năm 2017.

Tổng kết: (theo Wikipedia tại Mỹ): Số người chết 58

Thiệt hại hơn \$50 billion USD

Mảnh vườn tan nát, hơn chục cây măng cầu ngã đổ trong đó có 2 cây măng cầu xiêm "chứa bệnh ung thư" đang ra bông và 1 cây xoài lớn loại hảo hạng. Ngã thì dựng lên khó gì. Sau bão tôi hết sức vui mừng. Nếu Irma không giảm cường độ mà vẫn giữ nguyên cấp 4, cấp 3 thì Orlando và TT FL sẽ ra sao? Nhờ bão xuống cấp 1 mà gia đình, bạn bè, Cộng Đồng, thành phố Orlando, tiểu bang FL và vùng ĐNHK được bình an. Sự thiệt hại về của cải tương đối nhẹ so với ước tính ban đầu của chính phủ.

Xin chúc mừng mọi người tại qua nạn khỏi, xin tạ ơn Trời Phật đã phù hộ cứu giúp.

Cô Dana Hamm người mẫu đến từ Columbus, Ohio viết trên Twitter:

"Có vẻ nhiều người đã rơi vào tình trạng tồi tệ, vì vậy hãy cầu nguyện cho họ".

Xin cầu nguyện linh hồn của những nạn nhân đã nằm xuống trong cơn bão dữ sớm về cõi vĩnh hằng.

VINH HỒ
21/9/17

Tham khảo:

1. (Photo: 10Weather) Nguồn: <http://www.9news.com/weather/tampa-bay-dodges-direct-hit-from-hurricane-irma-regions-streak-continues/473955688>
2. Maps: Tracking Hurricane Irma's Path Over Florida RELATED ARTICLE UPDATED 5:00 PM ET, SEPT. 11, 2017 bản đồ của NY Times
Nguồn: <https://www.nytimes.com/interactive/2017/09/05/us/hurricane-irma-map.html>
3. Bản đồ của Irma's path of destruction: as of Mon 2PM ET của CNN Nguồn: <http://www.cnn.com/2017/09/11/us/hurricane-irma-weakens-to-category-1-storm/index.html>
4. Theo bản đồ Map plotting the track and intensity of the storm according to the Saffir-Simpson scale trong Hurricane Irma - Wikipedia, nguồn https://en.wikipedia.org/wiki/Hurricane_Irma
5. Video: National Hurricane Center: Irma now a tropical storm
8AM Update: Irma has become a tropical storm.
<http://www.11alive.com/weather/irma/11-pm-hurricane-irma-update-life-threatening-storm-surge-possible/473239885>
6. Video: Hurricane Irma WESH Orlando News Coverage on 9/11/17 During the Storm. Recorded Live <https://www.youtube.com/watch?v=2Tke-x7B-1M>

BÃO FLORIDA

Tôi sống ở Florida từ 1985

Bão biển đến thăm hầu như mỗi năm

Có cơn từ Trung Mỹ đến

Nhiều trận ủa vào từ Đại Tây Dương

Có cơn bão biển đến từ xa

Mang theo gió nhẹ, giọt mưa sa

Có cơn hung hăng như rồng biển

Dâng nước lên cao, thổi sập nhà

Tôi thích sống gần biển Florida

Những tháng trời yên, biển kiêu sa

Chèo thuyền, thả lưới bắt tôm cá

Ngồi quanh lửa trại vui hát ca

Bạn hãy về đây bơi với ta

Cuộc sống bình yên chẳng phong ba

Trời xanh, mây trắng, biển trong vắt

Một chiếc thuyền con, ta với ta...

KD

Đêm chờ bão Irma, 9 tháng 9 năm 2017

GỌI 911 NGAY MỚI CÓ CƠ HỘI SỐNG SỐT HEART ATTACK.

Những EMT (Emergency Medical Technician) được huấn luyện rất kỹ để cứu người. Họ biết dùng thuốc cấp cứu cơ bản để làm giảm đau, chống khó thở, kinh giật. Họ có máy, biết đo và đọc Tâm Điện Đồ của bạn. Họ biết thành lập đường dây qua tĩnh mạch bạn để khi cần truyền thuốc gấp, họ có bác sĩ cấp cứu hướng dẫn. Họ biết dùng máy kích thích tim đang ngưng đập, đập lại tức thì.

HỌ CÓ ĐỦ DƯỠNG KHÍ TRONG XE CÓ THỂ CỨU SỐNG MỘT HAY

NHIỀU NGƯỜI ĐANG THIẾU DƯỠNG KHÍ như người bị heart attack, bị ngộp khò, bị cháy phổi hay bị vũ khí hóa học...

NĂO THIẾU MÁU TRONG 4 PHÚT LÀ NÃO CHẾT. NÃO MÀ CHẾT, TIM CÓ ĐẬP CŨNG VÔ ÍCH.

EMT, nam hay nữ, là những người có sức khỏe tốt, có thể xoa bóp tim bạn không cho tim ngưng đập trong khi đưa bạn đến phòng cấp cứu. Đôi khi phải cần cả nửa giờ hay 1 giờ để giữ tim bạn co bóp, không phải ai cũng làm được vậy.

TÔI VỪA SỐNG SỐT NHỜ GỌI NGAY 911 KHI VỪA CẢM THẤY TRIỆU

CHỨNG ĐAU NGỰC SÁNG SỚM HÔM 14 THÁNG 8 NĂM 2017.

NĂM PHÚT SAU XE CỨU THƯƠNG ĐẾN TẬN NHÀ VÀ TÔI ĐƯỢC CẤP

CỨU NGAY. NỬA GIỜ SAU TÔI ĐÃ NẪM TRONG PHÒNG CẤP CỨU

BỆNH VIỆN, SẴN SÀNG CHO BÁC SĨ CHUYÊN KHOA CAN THIỆP VÀ CỨU SỐNG TÔI.

ĐÂY LÀ LỜI KHUYÊN CHÂN THÀNH CỦA MỘT BÁC SĨ Y KHOA TỪNG

HÀNH NGHỀ 46 NĂM, CHẴNG MAY BỊ HEART ATTACK Ở TUỔI 75.

CHÚC CÁC BẠN VỮNG LÒNG TIN VÀ MAY MẮN.

TRÁNH LÀM MẤT THÌ GIỜ QUÝ BÁU CỦA GIỜ ĐẦU MÀ GIỜ BÁC SĨ CẤP CỨU MỸ GỌI LÀ GIỜ VÀNG (GOLDEN HOUR) CẦN THIẾT ĐỂ CỨU SỐNG MÌNH.

TỚI BỆNH VIỆN BẰNG XE CỨU THƯƠNG Càng Sớm Càng Tốt. ĐỪNG

TỰ LÁI XE CHO MÌNH. Xe cứu thương có quyền ưu tiên chạy nhanh như các bạn thường thấy trong đời thường. Xe có nhiều dụng cụ cấp cứu cần thiết, nhân viên tận lực làm mọi chuyện phải làm trong khi xe chạy đến bệnh viện, thu ngắn thời gian ghi danh (khá lâu), giảm thiểu tổn hại cho cơ tim khi bệnh nhận và bác sĩ

phải chờ đợi can thiệp. Dù bạn có một thân nhân là y sĩ cấp cứu đi nữa cũng không đủ nhân lực vừa lái xe vừa cấp cứu bạn. Không xe nào chịu nhường đường cho xe bạn dù bạn có hú còi liên tục. Phí tổn di chuyển bằng ambulance không quá cao và bảo hiểm y tế trả cho bạn. Có người đau ngực nhưng khi đến bệnh viện không phải là heart attack, vậy mà bạn gặp may. Xin đừng ngại gọi 911. **CON SỐ NÀY ĐÃ CỨU MẠNG HÀNG TRIỆU NGƯỜI.**

Nguyễn Trác Hiếu

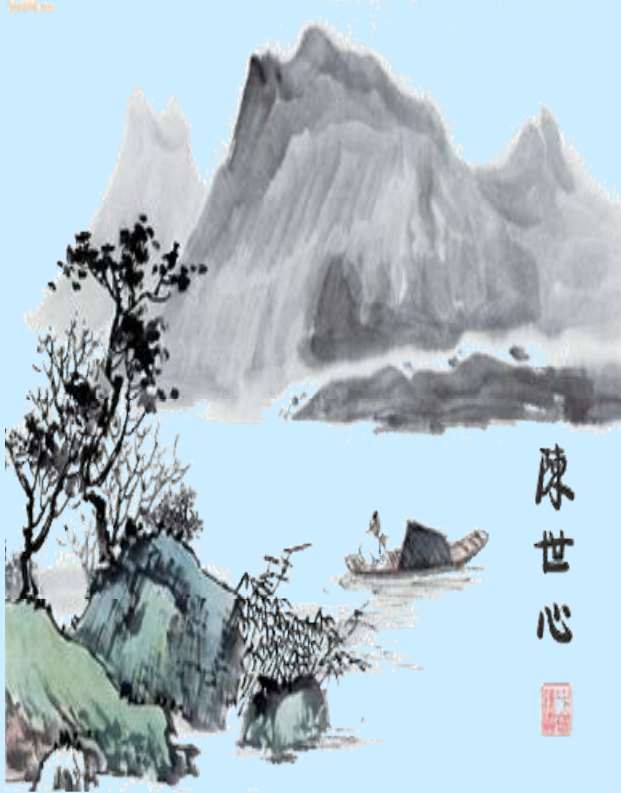

VÁ TIM

Sống đến 75 mới vá tim
 Trong rủi có may được sống thêm
 25 năm nữa đầu phải ít
 Tình sẽ bình yên tuổi cao niên
 Có ai cao tuổi thử vá tim?
 Thử vận rủi may để sống thêm
 Nguy hiểm ngàn lần hơn đánh bạc
 Đi Las Vegas vui bình yên
 Đừng tin tôi muốn được sống thêm
 Vào chờ bệnh viện để vá tim
 Muốn sống đàn trải qua dao kéo
 Tai nạn bất ngờ tuổi cao niên
 Chúc bạn bình yên tuổi cao niên
 Đôi tim già chung nhịp lượng duyên
 Tay trong tay bên nhau đầm ấm
 Con cháu đầy đàn cuộc sống yên.

KD

Florida, 9 tháng 9 năm 2017

Thu Lãng Tử

Ngô Đồng một chiếc báo thu sang,*
Ai điếm rừng phong lốm đốm vàng?
Bến vắng đìu hiu hàng liễu rũ,
Sông êm trong vắt một đò ngang.
Giang hồ cánh nhạn quên đường cũ,
Lãng tử chân trần lạc lối hoang.
Cạn chén nhân gian cười nhạt nguyệt,
Mặc tình nhân thế, mộng thênh thang.

Tạo Ân

**Ngô Đồng nhất điệp lạc, thiên hạ cộng tri thu.*

Một lá Ngô Đồng rơi xuống, người người đều biết thu đã sang.

lời thu xưa

[loi thu xua](https://www.youtube.com/watch?v=XZirMcJidak)

<https://www.youtube.com/watch?v=XZirMcJidak>

Anh thương nhớ thật lòng anh có biết
Đến bao giờ em mới được sẽ chia
Bởi anh xa, mùa thu chưa về kịp
Trời phương em man mác nỗi chia lìa.

Tháng chín bây giờ dài những cơn mưa
Ngày vẫn trôi thu vàng rồi sẽ đến
Ướt lòng đơn trùng trùng mưa kỷ niệm
Anh nhớ cho lời hẹn lúc giao mùa.

Chăn tụy ấm đơn cô đêm gió lộng
Từng đêm sâu vọng tưởng ánh trăng vàng
Gió vun vút thổi tràn xưa cơn mộng
Bình minh rồi xao động bóng trăng tan.

Em vẹn nguyên một tình yêu nồng cháy
Yêu vô cùng như thuở mới trao hôn
Anh phiêu bạt nơi đầu sông cuối bãi
Nghe lời đau ngân vọng gió thu dồn?

Gió sẽ chuyển đến anh niềm nhung nhớ
Chút mây xa tươi sắc nắng quan hà
Mai anh về, trăng thu vàng vặc tỏ
Bên đời nhau ngày tháng mãi đơm hoa.

UYÊN THÚY LÂM

Lời Thu Xưa

Thơ: Uyên Thúy Lâm

Nhạc: Lộc Tông

Anh thương nhớ thật lòng anh có biết. Đến
bao giờ em mới được sẻ chia Bởi anh xa mùa thu chưa về
kịp. Trời phương em man mác nỗi chia lia Tháng
chín bây giờ dài những cơn mưa Ngày vẫn trôi thu vàng rồi sẽ
đến. Ướt lòng đơn trùng trùng mưa kỷ niệm, Anh
nhớ cho lời hẹn lúc giao mùa Chân tuy ấm đơn côi đêm gió
lộng Tùng đêm sâu vọng tường ánh trăng vàng Gió
vun vút thổi tràn xua cơn mộng Bình minh rồi xao động ánh trăng
tan. Em nguyện vẹn một tình yêu nồng cháy. Yêu
vô cùng như thươ mới trao hôn Anh phiêu bạt nơi đầu sông cuối
bãi. Nghe lời nhau vắng trong gió thu về Gió
sẽ chuyển đến anh niềm nhung nhớ. Chợt mây xa tươi sắc nắng quan
hà. Mai anh về trăng thu vàng vạc tỏ Bên
đôi nhau ngày tháng mãi đơm hoa.

mưa thu

Em về rũ áo thu mưa,
Có thương kỷ niệm chiều mưa ngày nào,
Tóc em lóng lánh mưa rào,
Cho tình bay bổng đường vào nẻo yêu.
Mưa rơi sao vẫn mỹ miều,
Bướm hoa dù đã hắt hiu trong đời.
Giọt to, giọt nhỏ bên trời,
Có mang sầu nhớ về người năm xưa.
Em về phơi áo nắng trưa,
Xin hong một thoáng thu mưa nghẹn ngào.
Trong sương mưa bụi rạt rào,
Giọt pha lóng lánh thuở nào tình say.
Em đi xây mộng nồng say,
Mưa thu sao chẳng rửa phai tình này,
Còn thương ngọn gió heo may,
Mang trời mưa bụi, gót hài đón đưa.
Đôi giòng tường nhớ ngày xưa,
Thương mùa thu cũ, đường xưa mưa dài.

trả lại Sài Gòn

Nhớ Sài Gòn mùa thu mưa bụi,
Ngẩn ngơ buồn viễn khách ngậm ngùi,
Đâu thu của ngày thơ thân ái,
Đường Sài Gòn ngập tiếng cười vui !

Ta nhớ mãi quê hương lửa dậy,
Bom đạn bay trong khói mù vây,
Nhưng Sài Gòn giữ lòng dũng cảm,
Áo huy hoàng giữ giấc mơ dài,

Của quê hương một ngày an tịnh
Sóng lằm than thành sóng ân tình,
Rạng đông nắng mai hồng bỏ ngõ,
Soi mọi lòng giọt nắng thanh bình.

Ta vẫn mơ quê hương bừng sáng,
Đời an bình về khắp mọi đàng,
Trời Sài Gòn như ngày niên thiếu,
Đẹp huy hoàng mộng ước chưa tan,

Phố Sài Gòn tên đường gọi lại,
Từng địa danh ấm cõi bi ai
Như Sài Gòn tên nàng gọi lại,
Cùng sử vàng còn tiếng trang đài.

thu tuần hoàn

Hôm nay thời tiết giao mùa,
Hiu hiu gió thổi đón mùa thu sang.
Trong vòng hoa nắng võ vàng,
Hạ nồng nhường bước thu vàng cỏ cây,
Vàng rơi trên thảm ngọn cây,
Lá màu hồ phách trải đầy thảm nhung.
Đàn nai bước nhẹ ngại ngừng,
Ngại khua thảm lá, thương vùng thảo nguyên.
Lá vàng bay toả sơn tuyền,
Họa vòng luân vũ, khoe duyên áo rừng.
Trên ngàn thu đến tưng bừng,
Huy hoàng áo gấm, lưng chừng giọt sa.
Bụi mưa lóng lánh hạt ngà,
Đậu trên cành lá, phủ tà liễu dương.
Mùa thu mang đậm sắc hương,
Áo huyền phong cảnh trên đường thế gian,
Khơi nguồn thi hứng mệnh man
Họa tranh thiên tạo, khúc ngàn thu ca.
Êm đêm nhịp điệu an hòa,
Mùa thu huyền diệu giao hòa thiên nhiên,
Cho người trần thế triền miên,
Ảnh hình thanh tịnh trên miền phước duyên,
Cho ta chẳng nặng ưu phiền,
Hạ nồng vừa khuất, còn miền an nhiên.
Tuần hoàn của nhịp thiên nhiên,
Lá rơi lá cũng đẹp miền hồi sinh,
Rải vàng họa cảnh an bình,
Chuyến thuyền nhân dạng lưu tình thiết tha,
Mặn nồng ấm lạnh ngày qua,
Dấu chim để lại cõi nhà an vui.

Huỳnh Anh Trần-Schroeder

thu vẫn vương.

Trời cuối thu, lá vàng rơi lặng lẽ.
Không gian buồn, vương vấn những thu xưa .
Ta ngồi đây, tâm hồn vương nhưng nhớ.
Những tháng ngày yêu dấu trên quê hương.
Ta lặng nhìn lá vàng rơi khắp ngõ
Như lòng ta tan nát những chiều thu.

Hồ Chung Tú

đoàn quân đi

Mùa Thu đã hoe vàng theo sợi nắng,
Hoa cúc nở thờ ơ triền suối vắng.
Mắt ai hoài xao động bóng quân đi
Chiến địa hoang tàn ghi dấu phân ly!

Đường hành quân sục sôi miền nắng cháy,
Ta biết em ngóng chờ tin chưa lại..
Đồng đội còn bên chiến lũy hào sâu
Nên đôi ta vẫn cách bến giang đầu.

Đêm biên cương trăng mờ qua kẽ lá
Rừng âm u bóng tối phủ nương đồi.
Sao xuyên nhớ người thương chùng tắc dạ
Hai phương đời biển biệt nỗi đơn côi.

Ầm ào vọng phía trường sơn vách núi,
Đoàn quân đi chập chùng làn mưa bụi.
Vắng thôn xa nghe tiếng Mẹ ru hời
Ngủ ngoan con! Cha về lúc yên vui.

Trong gió lộng vang vó câu chiến mã,
Nắng cháy da hay mưa rừng toi tả.
Tận hiến thân này cho đến tàn hơi
Đâu thể buông gươm súng. Ngủ bên trời.

Tháng năm qua tóc pha màu sương tuyết
Từng lớp người viết sử xanh hùng liệt.
Tổ Quốc trường tồn qua Đinh Lý Trần Lê
Thì em ơi! Em gắng đợi ta về...

Uyên Thúy Lâm

đón em cuối tuần

Anh ra ngã sáu đứng đợi đón em (1)
Đây rồi xuất hiện chiếc Solex đen
Tà áo dài trắng phát phơ nắng hạ
Anh cảm ơn em ghé lại thăm anh

Cuối tuần trực gác không đến thăm em
Niềm thương, nỗi nhớ lại càng tăng thêm
Đón gặp được em anh vui cảm động
Tim anh rộn rã như ngày mới quen

Ghế đá công viên chiều ngã nắng êm
Lòng anh âm áp có em kề bên
Ánh mắt, tiếng cười là nguồn sinh lực
Giúp anh tươi tỉnh suốt ca trực đêm

Anh ước gì mình được ở gần hơn
Anh qua thư viện học chung với em
Nhìn em mỗi ngày cho lòng đỡ nhớ
Mộng sẽ đẹp hơn trong giấc mơ đêm.

KD

Florida, ngày 20 tháng 9 năm 2017

(1) Ngã Sáu Chợ Lớn

mong tim vui trở lại

Không nghĩ, không mong sống 100.
Chỉ mong trái tim vui trở lại là mừng
Gia đình hạnh phúc, đời đang đẹp
Sao nở ra đi tuổi bảy lăm?

Tôi có bạn hiền tóc còn xanh
Phu quân đã phải lìa cõi trần
Đêm lạnh trái tim buồn co thắt
Trách mãi trời xanh sao bất công

Các bạn bên mình còn phu quân
Đêm chưa thắm lạnh cõi đường trần
Hãy thương hãy quý người phối ngẫu
Thương như cái thưở tóc còn xanh

Từ lúc quen nhau, thương vợ hiền
Không mong, không ngóng những nàng tiên
Trái tim vui với hình bóng vợ
Hạnh phúc tràn đầy với cháu con.

KD

Florida, 19 tháng 9 năm 2017

Sau cơn bão dữ

1.

Trọng theo chân Santiago, đi qua cổng chính thì gặp một cái sân rộng lát gạch, bao bọc chung quanh là những dãy nhà hai tầng, dùng làm phòng học. Chính giữa sân trường là cái khán đài, phía sau là cái tháp cao, trên đỉnh là cột cờ cao ngất ngưởng! Chắc là sợ bão sẽ làm rách nát lá cờ, nên không thấy cờ quạt đâu cả! Santiago dẫn Trọng băng qua một cái sân lát gạch rộng thênh thang, tới trước một cái cổng lớn, cửa kính dày, cửa này đóng, hai người bước qua cái cổng bên cạnh, kiến trúc y hệt như vậy, nhưng mở được. Một cái sân chơi bóng rổ to lớn bên trong. Các dãy ghế cho khán giả ngồi theo lối tầng cấp bậc thêm đã được cuốn gọn xếp kín vào trong tường (kỹ thuật này lần đầu tiên Trọng mới thấy, nên rất ngưỡng mộ: Mỹ có khác, cái gì làm cũng tươm tất, tiện nghi!). Trên sân sân bóng rổ, đã được trải bạt nylon để tránh cho gỗ lót đất tiền khỏi bị trầy trụa, la liệt những dãy giường cá nhân, khung nhôm, trải đệm. Những người tị nạn nằm ngồi la liệt. Trong số những người tị nạn, có một số bệnh nhân kinh niên phải thở dưỡng khí, một số bị bệnh tiểu đường, cần phải đo độ đường trong máu thường xuyên. Trọng và đám y tá trực đêm nay sẽ săn sóc

những người người tị nạn cần săn sóc đặc biệt (special needs) này.

Đến đêm, khoảng 10 giờ, thì bão nổi lên. Gió thổi ào ào rít lên từng hồi qua các hàng dừa trong sân trường. Giờ giới nghiêm bắt đầu, dân tị nạn đã yên giấc. Nhìn cảnh những người tị nạn ở Mỹ được đối xử niềm nở đầy tình người, lại được cung cấp nơi ăn chốn ở thật chu đáo, Trọng thấy mũi lòng! Hồi ở Việt Nam, tuy còn bé tí, Trọng cũng đã từng tình nguyện theo cha, là một bác sĩ y khoa, đến các trại tị nạn để săn sóc những nạn nhân chiến tranh, cũng như nạn nhân bão lụt, thấy sao đồng bào ta bị đối xử tàn tệ quá. Phương tiện được bố trí cho sống còn thì thật khiêm tốn. Không khác gì một lũ ăn mày sống chen chúc dưới các lều vải, nằm co quắp trên các manh chiếu trải ngay dưới đất, may mắn lắm mới được nằm trên cái sập gỗ tạp ọp ẹp. Thực phẩm thì được phát cho không, nhưng phải tự nấu nướng lấy. Đây là thời còn ở trong nước, dưới chính thể Việt Nam Cộng Hòa, trước ngày 30 Tháng Tư năm 1975, tương đối còn khá. Chứ lúc vượt biên chạy trốn Cộng Sản, đến tạm trú ở các trại tị nạn bên Thái Lan, thì còn bị đối xử tàn nhẫn, nhục nhã hơn nhiều, không khác gì con vật. Mỗi lần đi lãnh cơm là một lần ê chề, tủi hổ. Những tên “cai tù-tị nạn” người Thái, mặt mày rần rện, tay lăm lăm cái roi, oai vệ đi lại trên các dãy bàn dài dùng làm bàn ăn, chân bước tay quất bừa vào đám người không xếp hàng ngay ngắn dưới chân hần, miệng chửi rủa thô tục, cộc cằn. Thật không khác cảnh đày đọa người nô lệ thời trung cổ! Nước mắt, nhà tan! Trọng đã là một trong những người vượt biên tị nạn đó, nhìn thấy cảnh tượng “êm đềm, hạnh phúc” của những người tị nạn bão hôm nay, không ứa nước mắt, tủi thân sao được!

Đang rảo bước dọc theo lối đi giữa các dãy giường để trông chừng những người bị bệnh hô hấp kinh niên, Trọng bắt gặp khuôn mặt một ông già Á Đông đang nằm ngủ với cái ống dưỡng khí cài vào mũi, quen quen, nhưng chưa nhận ra được là ai? Chợt, một giọng nói trong trẻo từ đằng sau vọng tới:

- Ủa! Anh cũng làm việc ở shelter này hả?

Khiến chàng quay phắt lại:

- Tưởng ai? Thì ra là Nina! Em đang làm gì ở đây?

- Từ Cancun, em cùng Bố Mẹ và cậu em qua Orlando để viếng Disneyland, Universal studios, ai dè gặp bão, đành phải đóa Bố vào trú tạm nơi đây, vì Bố em bị chứng suyễn kinh niên, cần oxygene luôn, nhất là tiết trời nóng và ẩm nhy ở Florida về đêm!

- Hèn chi! Anh thấy khuôn mặt ông cụ quen quen, đang lần moi trí nhớ xem là ai! Anh thật tệ quá!

2.

Vừa ra khỏi cổng phi trường Cancun, Trọng bị ngay một đám các tay tiếp thị (marketing) níu kéo mời chào đi vào chương trình time share, du lịch của họ. Cũng may là chàng đã được nhân viên khách sạn Royal Solaris dặn trước, nên không để các nhân

viên này dụ khị làm phiền mình. Đi thẳng ra cửa chính, thấy có chiếc van mang tên khách sạn Royal Solaris đang đậu chờ sẵn, chàng liền leo lên luôn. Người tài xế mang hành lý của chàng chất phía sau xe. Chàng là người thứ tư bước lên xe. Vừa ngồi vào chỗ, thì lóe nhìn một lô người nữa ồn ào đi tới. Chừng mười phút, xe đã chứa đủ người, tài xế rồ máy cho xe chạy. Qua những phố xá vắng vẻ, thưa thớt người và những con đường băng qua rừng, đồng hoang, không có vẻ gì là văn minh lắm, xe đến một bãi biển toàn là khách sạn, cao vút nhiều tầng nguy nga tráng lệ. Khách sạn chàng đến trú là khách sạn đầu tiên, đẹp lộng lẫy, kiêu sa!

Vừa đặt chân xuống thêm, đã có nhân viên ra tiếp đón, mời vào làm thủ tục giấy tờ. Hành lý đã có người lo, không cần bận tâm!

Bob Lopez, nhân viên tiếp đón chàng, người Mỹ, đơn giản tự giới thiệu tên họ và lắng xẵng hướng dẫn Trọng vào phòng tiếp tân, mời chàng ngồi và tự tay đi lấy giấy tờ để chàng điền vào. Bob nhanh nhẩu:

- Ông là người Việt Nam phải không?

Chàng trở mặt, kinh ngạc:

- Sao anh biết?

- Nhìn họ của ông là tôi biết ngay. Tôi biết người Việt có mấy cái họ phổ thông như Nguyễn, Trần, Lê, nên nhìn là tôi biết liền! Tôi vừa tiếp một gia đình họ Nguyễn sáng nay. Họ đang ở lầu 7. Để tôi giới thiệu ông với họ. Ông có muốn ở phòng gần họ không?

Trọng phân vân. Tuy gặp đồng hương thì lúc nào chàng cũng muốn, nhưng biết họ có thích giao du với mình hay không? Nhờ gặp phải người khác chính kiến lại đâm ra phiền!

Thấy chàng có vẻ lưỡng lự, Bob tươi cười trấn an:

- Ông đừng áy náy, gia đình này trông có vẻ trí thức lắm, nhất là cô con gái rất đẹp, tôi bảo đảm ông sẽ không hối tiếc cho chuyến đi này đâu!

Nói xong, Bob cười ha hả lấy làm đắc chí. Thấy anh chàng tiếp viên lém lỉnh, hoạt bát, chàng cũng vui lây, cười theo:

- Anh nói thế, thì tôi đâu dám từ chối nữa!

Quả như lời Bob nói, khi gặp mặt người thiếu nữ, Trọng phải kêu thảm: "Người đâu mà đẹp đến thế hờ Trời! Bao nhiêu năm nay ta sống trên cõi đời này mà chưa gặp nàng, quả thật là phí phạm cả tuổi thanh xuân!". Rồi bắt chợt, chàng khựng lại. Hình như chàng có gặp nàng ở đâu thì phải? Trông rất quen và gần gũi lắm! Bản tính Trọng, nói đúng ra, cũng không được kể là lém lỉnh và bạo dạn lắm, thế mà hôm nay vừa trông thấy người đẹp, chàng bỗng hoạt bát hẳn ra:

- Nhìn cô tôi biết ngay là người Việt Nam, phải không? Lại trông rất là quen nữa!

Thiếu nữ tròn xoe đôi mắt nhưng:

- Sao ông tài thế?

- Chỉ có con gái Việt Nam mới có nét đẹp thanh tú và dịu dàng nhý thế, không thể nhầm lẫn vào đâu đợc!

Thiếu nữ chớp mắt:

- Ông tán khéo lắm! Nhýng ngời con gái Việt

này ở Mỹ đã gần 20 năm, chỉ có cái tên nổi sinh, và họ là Việt Nam thôi, ngoài ra chẳng có cái gì là Việt Nam cả đâu!

- Không hẳn thế! Vẫn còn cái gene, không gì có thể thay thế nổi!

Thiếu nữ cười xòa:

- Thôi đủ rồi! Ông vừa đến phải không? Chỉ nghĩ hè thôi sao?

Trọng nhìn vào mắt nàng, chằm chọc lại:

- Chứ không lẽ có việc gì quan trọng hơn là nghĩ hè?

Thiếu nữ mỉm cười, khiêu khích:

- Nếu chỉ có thế, thì cần gì phải ra khỏi nước Mỹ? Ở Florida thiếu gì cảnh đẹp, biển xanh, mây trắng, người xinh, có thể hơn Cancun nhiều!

- Chịu cô! Không có gì đâu được người đẹp hết! Tôi đến đây vì muốn tìm hiểu một chút nền văn minh của người Mayan nữa đấy!

- Lạ thật! Tôi cũng cùng một mục đích như ông! Tôi muốn biết có gì liên quan giữa Kim Tự Tháp Ai Cập và Mấy cái tháp ở Mexico này?

- Được rồi! Ngày mai, tôi sẽ mời cô đi xem Chichen Itza, tương đối gần đây, tiêu biểu cho nền văn minh Maya.

- Sao ông rành thế! Chắc là nhà Sử học?

- Không! Tôi là bác sĩ y khoa, tò mò muốn học hỏi thêm một chút về các nền văn minh cổ, thế thôi! Còn cô?

Thiếu nữ, không trả lời câu hỏi của chàng, mỉm cười, tinh quái:

- Ông đến *all-inclusive resort hotel* chỉ để tìm hiểu về nền văn minh Mayan à?

Trọng thoáng bối rối:

- Thật ra thì tôi đến đây cốt là để nghỉ ngơi, nhưng nhân tiện gần nơi chốn tồn tại di tích của một nền văn minh cổ, rất xa lạ với người Á Đông chúng ta, nên muốn tìm hiểu luôn vậy mà!

Thiếu nữ cười khanh khách:

- À! Thì ra thế! Còn tôi, trái lại, đến đây cốt là để tìm hiểu một nền văn minh bỗng nhiên bị suy sụp tức tưởi, nhân tiện hưởng một chút ít nắng ấm, biển xanh, cát trắng vùng nhiệt đới!

Trọng kinh ngạc:

- Thế ra cô là nhà Sử học?

- Thì cũng gần như thế!

Mãi mê truyện trò, hai người đã ra đến sân sau của khách sạn. Những quán nước, quán rượu, tiệm ăn là những kiến trúc bằng gỗ lợp mái lá, như những túp lều tranh, bày bán la liệt chung quanh hồ bơi, đầy ắp người ăn kẻ uống, đùa dỡn, vui chơi. Xa xa, là bãi biển nước xanh một màu lam rục rờ dưới ánh mặt trời chói chan. Những cây dừa nặng trĩu trái mọc rải rác xen kẽ giữa các hàng quán, và ngoài xa, dọc bãi biển, điểm xuyết cho quang cảnh thêm vẻ đặc sắc của miền nhiệt đới, khác hẳn Florida, nơi thân sinh Trọng đang cư ngụ, khí hậu bán nhiệt đới, nhiều cây cọ hơn cây dừa có trái.

Trọng ân cần:

- Mời cô ra quán, hưởng chút khí trời, nãy giờ mãi tranh luận mà tôi vẫn chưa biết được tên của cô

đấy! Tôi tên Trọng.

Hai người ngồi vào một cái bàn bistro hai ghế còn trống. Trọng chạy đi lấy 2 ly pinacolada. Thiếu nữ mỉm cười, tự giới thiệu:

- Em tên là Nina, đi với bố mẹ và em trai. Gia đình em ở Atlanta, Georgia.

- Sáng mai tôi mời Nina và hai bác cùng cậu em đi Chichen Itza luôn thể?

- Một mình em đi được rồi! Bố mẹ em không thích đi xa, qua đây cốt để nghỉ ngơi thôi. Cậu em ở lại săn sóc ông bà. Em đã tính như thế từ lúc ở nhà!

3.

Chiếc xe buýt loại lớn, có máy lạnh, sang trọng, đón Trọng và Nina cùng một số hành khách rời khách sạn Solaris, rồi đi dọc theo theo bãi biển đón thêm khách rải rác ở các khách sạn khác. Khi đã đón đủ khách, tuy mới non nửa xe, xe chạy thẳng ra bến chính ở downtown. Ở đó, hành khách lại được chuyển qua một xe buýt khác đã có sẵn một số hành khách đang ngồi chờ. Sau khi kiểm tra lại số hành khách, thấy không còn thiếu ai, người tour guide cho xe lên đường, trực chỉ Chichen Itza. Người hướng dẫn viên là một gã trung niên cao lớn, da ngăm ngăm, râu mép rậm, rôi quặp xuống hai bên mép. Nhìn biết ngay là dân bản xứ, chính gốc Mẽ! Gã chỉ tay ra phía ngã ba đường, nói tiếng Anh khá lưu loát:

- Đi về phía tay trái là Tulum, một bờ biển dốc đá, có một số lâu đài xây bằng đá, di tích còn sót lại của người Mayan. Chúng ta sẽ rẽ về phía tay phải, đi Chichen Itza. Chichen Itza theo ngôn ngữ Mayan có nghĩa là "Ở Miệng Giếng Itza". Ở đây, chúng tôi sẽ dẫn quý khách đi thăm Tháp Cổ "El Castillo", Đền thờ các Chiến sĩ "Temple of the Warriors", sân bóng "Ballcourt", Đài Thiên Văn "El Caracol observatory temple", Hồ sụt thiên nhiên "cenotes", vân vân...

Đám hành khách vỗ tay nồng nhiệt tán thưởng! Nina nhìn Trọng mỉm cười:

- Chúng ta theo đám hành khách vui tính như trẻ con này chắc sẽ được một ngày vui đây!

Trọng gật đầu:

- Em nói rất có lý!

Downtown Cancun là một thành phố mới thành lập năm 1970, nhưng mãi đến thập niên 1980 mới phát triển mạnh thành thành phố tân tiến nhiều nhà cao tầng như ta thấy ngày nay. Nhưng những khách sạn tối tân nhất vẫn nằm dọc bờ biển, là những resort center, tụ điểm để hấp dẫn du khách nước ngoài.

Xe rời xa thành phố biển, hướng vào đất liền, qua những thị trấn nhỏ nhà cửa kiến trúc rặt kiểu Địa Trung Hải, nghĩa là mái ngói đỏ, tường stucco màu vàng, nhưng trông nghèo nàn, tầm tối trong những ngõ ngách chật hẹp. Ngày làm việc mà sao phố xá, công viên, lúc nào cũng đầy tấp người, thông thả, vui chơi.

Trọng vượt miệng:

- Đời sống ở đây sao giống xứ mình sau năm 75 quá!

Nina tròn xoe mắt nhìn Trọng, tò mò:

- Anh nói thế nghĩa là sao? Lúc em rời Việt Nam, mới có một tuổi rưỡi, nên không nhớ gì hết!

Trọng, giọng trầm buồn, giải thích:

- Nghĩa là sau năm 1975, toàn dân mình thất nghiệp, lang thang ngoài đường, ngoài phố cả ngày, để buồn qua bán lại với nhau mở đồ dùng, thuốc men, quần áo cũ ở chợ trời kiếm sống lây lất qua ngày, hoặc gặp nhau tán gẫu, bàn chuyện vượt biên, vượt biển hoặc than thở với nhau đôi lời cho đời đỡ khổ trong cuộc đời! Không ai đại gì ở nhà, vừa nóng nảy bực bội, uất ức, âm ực, vì của cải dành dụm cả đời người vừa mới bị tịch thu sạch!

- Cảnh phố xá, công viên như vậy thì vui chứ sao anh!

- Không vui và ồn ào như ở đây đâu! Vì ở quê mình tuy tụ tập buôn bán như vậy, nhưng là bất hợp pháp, đâu dám lớn tiếng ồn ào, mà nói năng thì thâm, mắt la mày lém, lăm lét, sợ sệt, ngó trước dòm sau canh chừng, hề có bóng dáng công an áo vàng xuất hiện đâu phố là mạnh ai người ấy ù té mà chạy thoát thân. Nhiều khi không kịp thu vén hàng họ, thế là mất hết cả vốn lẫn lời! Ngày hôm đó kể như nhịn đói!

- Đời sống chi mà khổ quá anh nhỉ?

- Bởi thế cha mẹ mình mới bỏ xứ mà đi!

Xe ghé vào một trung tâm thương mại để khách xuống làm vệ sinh cá nhân và mua sắm quà lưu niệm. Trọng cùng Nina vào thăm các hàng quán bán quà lưu niệm và được phát mấy tấm giấy vẽ chữ viết cổ của người Mayan. Có cả gian hàng chuyên khắc tên khách bằng chữ cổ Mayan vào các món quà lưu niệm bằng kim khí như kiềng đeo cổ, vòng đeo tay, giây chuyền, nhẫn! Những chiếc khăn, tấm khảm có hình hoa văn cổ rất đẹp, lạ, khác hẳn hoa văn Hy Lạp và Cổ Đông Phương. Những chiếc mặt nạ trạm trổ theo mô hình Mayan... Cả một nền văn minh cổ rực rỡ một thời hiện ra trước mắt Trọng:

Nền văn minh Mayna xuất hiện khoảng 2600 trước Công Nguyên, rực rỡ nhất vào khoảng 250 năm sau Công Nguyên. Hiện giờ vết tích còn lưu lại rải rác ở các quốc gia như Miền Nam của Mexico, Guatemala, Miền Bắc Belize và Miền Tây Honduras.

Nina tính mua chiếc mặt nạ có trạm hình Kim Tự Tháp Chichen Itza, nhưng Trọng ngăn lại:

- Em đừng mua, mặt nạ này làm bằng nhựa đúc khuôn, trông kệch cỡm lắm, để anh tặng em chiếc mặt nạ chạm vào gỗ, trông tinh xảo hơn, lại không bị bể, rất đẹp, anh vừa trông thấy đằng kia kia!

Trọng còn mua tặng thêm cho Nina một cái khăn quàng thêu hoa văn cổ Mayan hình quả trám rất tinh vi, sắc sảo, dù chỉ là sản phẩm nhái lại!

Xe tiếp tục chạy qua các con đường chỉ có 2 làn xe chật hẹp, xuyên qua làng mạc, rừng rậm. Làng mạc bày ra cảnh nghèo nàn, đất đai cằn cỗi, nắng chang chang cháy da, trông buồn ảm đạm! Rừng rậm ngút ngàn, chưa khai thác, còn vắng vẻ, đầy nét hoang dại, cổ sơ, bí ẩn.

Xe rẽ vào một con đường mòn, dẫn đến một bãi đậu đã tấp nập đầy xe cộ, giữa những hàng cây cổ thụ và vài dãy nhà trệt quét vôi màu vàng. Hành

khách trên xe lục tục bước xuống theo sự hướng dẫn của tour guide. Đoàn người được dẫn đi theo một con đường mòn. Vừa qua khỏi đám cây rậm, không xa lắm, đã trông thấy một bãi đất trống. Từ giữa bãi, thấy xừng xững một cái kim tự tháp đồ sộ cao vút. Kim Tự Tháp có 4 mặt hình thang. Đỉnh tháp là một kiến trúc hình khối vuông. Từ chân tháp lên đến đỉnh có bốn cầu thang tầng cấp bậc thêm bằng đá tảng, đều đặn, thứ tự, tỉ mỉ, công phu. Thành cầu thang là mình con rắn. Dưới chân tháp là đầu rắn, miệng há hốc. Hàng ngàn năm trước Công Nguyên, chưa có máy móc, chỉ là sức người và những dụng cụ chế tạo thô sơ, làm thế nào người ta có thể vận chuyển những khối đá đẽo gọt thành khối vuông, xếp chồng lên nhau, đều đặn, thứ tự, lên đến tận đỉnh cao xa tít trên kia? Thật là cả một sự bí ẩn!

Nina giải đoán thắc mắc của Trọng:

- Anh nên biết Người Mayan từ ngàn năm trước đã khám phá ra Toán học, Thiên văn học, nghề nông, khai phá rừng, tích trữ nước để dùng với khối lượng lớn, thì em nghĩ cách vận chuyển các khối đá để xây dựng các kiến trúc bền vững lâu dài, tồn tại cả ngàn năm là chuyện không khó đối với họ!

Trọng cầm tay Nina:

- Chúng ta bước lên đỉnh tháp đi em!

Nina thè lưỡi:

- Eo ơi! Cao quá, em sợ!

Trọng bóp nhẹ tay nàng, khuyến khích:

- Thử một lần cho biết, có anh, em đừng sợ!

Nói xong, không đợi Nina trả lời, Trọng nắm kéo tay nàng chạy nhanh đến chân tháp. Trọng có cảm giác chàng đã có lần làm như thế với nàng trong một giấc mơ! Như có một sức mạnh vô hình thúc đẩy, Nina vừa đặt chân lên bậc thềm đầu tiên, đã thoăn thoắt chân nọ bước tiếp chân kia, càng lúc càng nhanh. Thoắt một cái, nàng đã leo lên tới đỉnh tháp. Gió thổi lồng lộng. Nghe tiếng gió phàn phật bên tai, nàng cảm thấy ớn ớn, nhưng khi quay đầu lại, thấy Trọng đã đứng kề bên tự lúc nào, nên không còn cảm thấy sợ hãi nữa!

Từ đỉnh tháp, nhìn ra chung quanh, trên là trời xanh, mây trắng nõn như bông, dưới là rừng xanh ngút ngàn. Trọng chỉ vào khoáng đất có những cột đá bao quanh một kiến trúc như hình cái tháp cụt:

- Em trông kia! Cái công trình kia vĩ đại quá, đâu kém gì kiến trúc cổ Hy-La?

- Đó là Đền thờ các Chiến sĩ (Temple of the Warriors), em thấy giống hệt hình chụp trong sách!

- Em nhớ đại thật!

- Anh có biết cái Tháp "El Castillo" mình đang đứng dùng để làm gì không?

- Chắc giống Kim Tự Tháp Ai Cập, là nhà mồ của các ông Vua chứ gì?

- Anh đoán không sai! Đền thờ vua Kukulcan. Kukulcan tiếng Anh là Quetzalcoatl, là một loại rắn có lông vũ ("feathered serpent" hay "plumed serpent"). Hình Đầu Rắn anh thấy ở chân cầu thang vừa rồi là "nó" đó! Các công trình vĩ đại thường là nhà mồ của các vị vua độc tài, bạo chúa! Anh cứ thử nghĩ coi, cách đây mấy ngàn năm mà các ông vua đã xử

Kim Tự Tháp Chichen Itza

dụng những khối đá to đẽo gọt vuông vắn để xây các kim tự tháp thì chắc là phải dùng rất nhiều nhân công và nhân tài của quốc gia chỉ để xây cất cho việc riêng của mình thì hẳn là hôn quân độc ác rồi, chứ còn gì nữa?

- Rắn có lông vũ? Em nói, có phải là con Rồng của Phương Đông mình không? Nếu đúng thế, thì cái thuyết cho rằng nguồn gốc Á Châu của người "Da Đỏ" quả là đúng, phải không?

- Có thể lắm! Cái Kim Tự Tháp này xây theo Thiên Văn, để vào ngày Xuân Phân và Thu Phân, khi mặt trời mọc và lặn thì cái bóng của hình con "Rồng" ở góc sẽ tỏa ra bao phủ dọc theo bậc thang ở Mặt Bắc của Kim Tự Tháp. Trong hai ngày đó, theo sự vận hành của mặt Trời từ Đông sang Tây, bóng "Rồng" sẽ bò từ trên đỉnh cao dần xuống chân cái cầu bậc thang ở Mặt Bắc! Thật là một sự tính toán rất khoa học! Phải không anh?

- Anh dốt về Thiên Văn Học lắm! Xuân Phân và Thu Phân là cái gì vậy em?

- À! Em vô ý quá, quên giải thích cho anh! Phân (Equinox) là thời kỳ Mặt Trời đi qua đúng ngay trên Đường Xích Đạo (equator) của Trái Đất, xảy ra vào khoảng 20 hoặc 21 Tháng Ba (Xuân Phân) và 22 hoặc 23 Tháng Chín (Thu Phân) mỗi năm. Xê xích 1 ngày, tùy năm.

- Tự ngàn xưa, người Mayan đã biết về sự tuần hoàn của vũ trụ, tài giỏi thật!

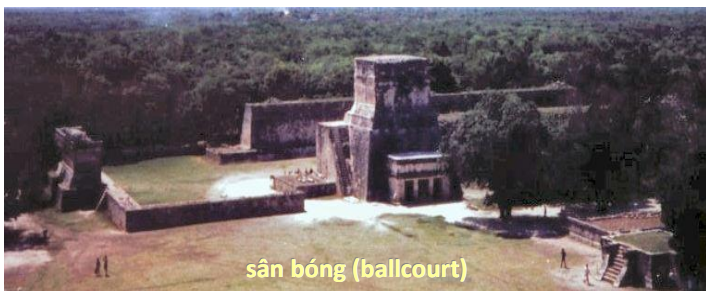

Đền thờ các Chiến sĩ (Temple of the Warriors)

Lúc đi lên, tương đối dễ, vì cứ khom người ra trước chỉ thấy tường đá và bước lên. Nhưng lúc xuống mới thấy sợ, vì trước mặt là khoảng không, trời cao và gió lộng, đưa bàn chân hụt tâng cấp ở dưới là cả thân mình sẽ quay lăn long lóc xuống đất ngay, chỉ còn là một đồng thịt xương bầy nhầy! Cũng may là chính quyền sở tại đã thấy trước cái nguy hiểm của lúc đi xuống, nên đã cho xỏ những sợi dây thừng dọc theo chiều dài cầu thang để du khách nắm lấy mà lần bước xuống, tuy chậm hơn lúc đi lên, nhưng an toàn!

Tuy thế, lúc xuống đến nơi, mồ hôi cũng đã thấm ướt sũng lưng áo Nina! Nàng vừa mệt, lại vừa sợ!

Vừa khi đó, tour guide cùng đoàn du khách cũng chợt đi ngang, đang dắt díu nhau qua thăm sân bóng (ballcourt), Trọng nắm tay Nina theo nhập bọn.

Theo lời kể của tour guide thì dân Mayan rất thích chơi thể thao. Nguyên vùng Chichen có tới bảy sân chơi bóng, cái sân chơi lớn nhất là cái sân này đây! Chiều dài 166 mét, chiều ngang 88 mét (545 x 232 feet). Nói là đấu trường của các dũng sĩ như các gladiators của colosseum bên La mã thì đúng hơn! Vì trên tường bên trong cầu trường còn khắc lại hình ảnh các cầu thủ với thủ quân của đội thua bị mất đầu. Văn minh và sự tàn ác có vẻ như bổ túc cho nhau!

Người tour guide dẫn đoàn du khách men theo một con đường mòn, băng qua một cái kim tự tháp khác, nhỏ hơn, nhưng cùng một lối kiến trúc, là đền thờ một vị giáo sĩ cao cấp (High Priest's Tomb), thì đến một vùng khá quang đãng, từ xa đã nhìn thấy một tòa nhà cao, đó là "El Caracol observatory temple". Đài Thiên văn để quan sát mặt trời, mặt trăng và các vì tinh tú.

Trọng ghé tai Nina, thì thầm:

- Xem các công trình kiến trúc của dân tộc Mayan mấy ngàn năm trước đây rồi thử so sánh nền văn minh của họ với người Tàu cùng thời xem sao? Theo sử sách, thì nhà Tống mất nước vào tay người Mông Cổ năm 1279 sau Công nguyên. Văn minh Mayan suy tàn vào năm 1000 sau Công nguyên. Người Mông Cổ chỉ sống trên mình ngựa và đời du mục, chẳng có công trình kiến trúc nào đáng kể, nền học thuật, văn minh cũng xoàng, nếu đem so với người Mayan thì thua xa! Người Tàu tự hào là trung tâm tinh hoa của thế giới (họ tự đặt tên nước là Trung Hoa), thuốc súng, giấy, vạn lý trường thành, Không Tử, Lão Tử, đều là của Tàu. Thế mà Tàu lại thua Mông Cổ! Vậy thì văn minh Tàu thời đó, so với người Mayan hẳn là thua thấy rõ! Theo anh, người

Đài Thiên văn "El Caracol observatory temple"

Tàu chẳng khác gì ếch ngồi đáy giếng xem Trời bằng vung!

- Em cho là người Tàu chỉ chú trọng văn chương, thi cử, lý thuyết từ chương nhiều quá, mà quên phần thực dụng, chế thuốc súng mà không chế tạo súng, làm ra giấy mà không phát hành sách báo, chế ra chữ thì lại khó viết, khó học! Nên nền văn minh không phát huy, tiến bộ được!

Nghe Nina phát biểu, Trọng chợt dạ! Cô nàng xinh đẹp này có bộ óc đáng nể thật! Chàng tiếp tục câu chuyện để thử tài trí của nàng:

- Bây giờ thì người Tàu đã sáng mắt ra, biết đem trí tuệ áp dụng vào thực tế, nên Tàu đang nở rộ, văn minh, giàu mạnh nhanh khủng khiếp!

- Chẳng có phát minh, tài giỏi gì đâu, toàn cho gián điệp đi ăn cắp của Tây Phương, nhất là của Mỹ đem về sào nấu lại và tự cho là phát minh của mình! Về điểm này, cũng không phải mới mẻ gì, chẳng qua là họ bắt chước Nhật đấy thôi! Anh có công nhận văn minh Nhật và văn minh Tàu là bắt chước người Tây Phương cả không? Đâu có phải nguyên bản từ Đông Phương của mình? Lúc Nixon qua Tàu gặp Mao Trạch Đông, Tàu còn chưa có nổi một cái máy Xerox để copy các tài liệu ký kết cấp quốc tế nữa mà! Vậy thì có gì mà hãnh diện?

Đến đây thì Trọng không còn nghi ngờ gì về tài trí của Nina nữa. Một bộ óc tuyệt vời trong một nhân dáng tuyệt mỹ!

Trên đường về, đoàn du khách được đưa vào thăm một cái Hồ sụt (cenote). Hồ sụt, tiếng Anh gọi là sinkhole. Theo Địa chất học (Geology), nước ngầm ăn mòn phần mềm của đá vôi dưới đất, tạo thành những hang ngầm. Khi phần đất đá vôi trên mặt bị lở sụt, tạo thành các Hồ sụt có chứa nước ngầm. Vùng đất của người Mayan, không có sông ngòi, nên họ dùng các cenote làm nguồn cung cấp nước. Cenotes do đất đá vôi sụt lở tạo thành, thì cũng có thể bị đất đá bít kín. Khi hạn hán, mực nước ngầm xuống thấp, cenotes cũng khô, không còn là nguồn cung cấp nước nữa. Đất đá lấp hố, cây cối mọc lên. Nay chỉ còn là một thung lũng!

Cenote mà Trọng và Nina vào thăm, nằm trong một công viên, giữa một thị trấn nhỏ, thuộc khu vực Chichen Itza. Hồ này đã được tân trang, nên có cầu thang đá, với thành cầu đi xuống dưới lòng đất. Hai

một cái Hồ sụt (cenote), tiếng Anh gọi là sinkhole.

bên cầu thang là vách đá, có cây cối, dây leo chằng chịt. Xuống đến đáy hồ, thì sàn đá trơn ướt, lạnh và ẩm. Nước hồ trong suốt, mát lạnh, có nắng chiếu xuyên qua, xuống tận đáy. Từ bờ vách, có những vòi nước thiên nhiên phun ra, chảy vào giữa hồ. Có nhiều du khách, nam lẫn nữ, cởi bỏ quần áo ngoài, mang quần soọc hoặc bikini nhảy vào bơi, lặn, đùa giỡn với nước trong, suối mát, rất tự nhiên. Trọng nhìn Nina, tủm tỉm cười:

- Em có muốn tắm như họ không?

Nina thè lưỡi, lắc đầu:

- Em tuy sống như người Mỹ, nhưng bản chất vẫn là con gái Việt Nam, hay mặc cỡ lắm, không dám khoe thân hình trước đám đông đâu!

Trọng xuyết xoa:

- Cũng là hiếm hoi lắm đấy! Ở thành phố anh ở, con gái Việt bạo dạn lắm. Sống buông thả hoàn toàn như gái Mỹ!

Trọng cảm thấy yêu cô gái này quá đỗi. Không phải bây giờ, mà ngay tự lúc vừa mới gặp! Người của chàng đây! Chàng nhớ ra rồi: rất nhiều lần trong giấc mơ chàng thường gặp một thiếu nữ khuôn mặt hao hao giống Nina. Khuôn mặt trong mơ thoáng hiện như sương như khói, đã cùng chàng tay nắm tay, tung tăng vui đùa, rong chơi. Giấc mơ đã đeo

đuổi chàng rờn rã trong nhiều năm, từ những ngày mới lớn. Nina và người trong mộng của chàng hình như là một! Chàng theo cha mẹ qua Mỹ từ thuở mới hơn mười tuổi, có ấn tượng ít nhiều về quê hương xứ sở, nơi đã sinh ra mình, nhưng còn lờ mờ lắm. Nhưng nhờ lối giáo dục của cha mẹ, chàng vẫn nói và viết được tiếng Việt rất thành thạo. Chàng được cha cho đọc các tài liệu sách báo về Việt nam, và chính chàng, lúc lớn lên, cũng tìm mua đọc các sách viết về quê hương mình bằng Anh ngữ. Nhờ vậy, Trọng có vốn hiểu biết khá nhiều về quê hương, và nhất là có ý định sau này sẽ cưới một cô gái Việt về làm vợ, như người trong mộng mà chàng hằng gặp gỡ. Nhưng, cô gái Việt sinh trên đất Mỹ đó, phải còn giữ được Việt tính như chàng, tuy sống và làm việc như người Mỹ! Chàng có cảm tưởng Nina rất giống người trong mộng và trong lý trí của chàng, nhất là khuôn mặt và nhân dáng!

Từ Cenote, xe chạy thẳng một mạch về Cancun, không ghé đâu nữa cả. Về đến khách sạn Solaris, trời cũng đã tối. Trọng đề nghị Nina về phòng mời Bố Mẹ và cậu em trai cùng xuống nhà hàng ăn tối luôn thể, để chàng có dịp gần gũi gia đình nàng hơn. Nina nhận lời và hẹn chàng ở nhà hàng lúc 8 giờ tối.

Chàng đã gặp thân sinh nàng và chuyện trò với họ, cùng cậu em trai thông minh, hiếu học, nhưng cũng rất có hiếu với cha mẹ và thương chị. Cha nàng là một nhà văn mang tư tưởng cách mạng, muốn thay đổi đất nước theo lối Nhật Bản. Nhưng thể chất ông yếu đuối, hay bị bệnh tật hành hạ, nên bất đắc chí, chỉ nói và viết, nhưng không làm được gì cả trong suốt cuộc đời! Mẹ nàng là mẫu người mẹ Việt Nam thuần túy, chỉ biết từng phục chồng một cách tuyệt đối và nuôi con, lo cho con còn hơn bản thân mình. Nghe câu đối đáp lúc đầu của Nina, cứ tưởng nàng đã Mỹ hóa hoàn toàn, nhưng sau một ngày gần nàng, thì thấy nàng quả thật còn giữ được Việt tính rất nhiều.

Hôm sau, chàng theo gia đình nàng ra biển tắm. Cha mẹ nàng chỉ nằm trên ghế bố ở sân sau khách sạn quanh hồ bơi lấy cơ ngoài biển gió lộng người già không chịu được, còn chị em nàng theo chàng ra biển lớn tắm. Nàng bảo:

- Đã đến đây, mà không ra biển tắm phí quá! Cả ngày ăn uống, nếu không vận động, sẽ phì ra mất!

Chàng hưởng ứng ngay, không cần suy nghĩ! Phản ứng của chàng rất tự nhiên, vì trong bộ đồ tắm hai mảnh, giữa trời nước bao la, nàng nổi bật, đẹp ngoài sức tưởng tượng của chàng! Với làn da trắng ngần, những đường cong tuyệt mỹ, dung nhan nàng như tượng đúc. Đã biết được trí tuệ của nàng, nay lại được chiêm ngưỡng thân hình chim sa cá lặn, chàng lặng người đi trong khoảng khắc. Nina mỉm cười tự mãn vì biết chàng đã bị nàng hớp hồn!

Tối hôm đó, Đài truyền hình CNN loan báo có cơn bão Ivan đang thành hình ngoài khơi và có nguy cơ thành bão cấp 5, thổi vào vùng Windward Islands (đặc biệt là đảo Grenada), Venezuela, Jamaica, Grand Cayman, Cuba, Alabama, rồi đến Florida và một phần miền đông Miền Đông nước Mỹ, (sau khi hồi sinh) ngoài biển Vịnh Mễ Tây Cơ lại quay vào Texas, Louisiana. Nghe tin khủng khiếp đó, Trọng vội vã gọi điện thoại cho hãng máy bay tức tốc đổi vé quay về Florida ngay. Bố mẹ chàng về hưu, đang ở Florida. Chàng phải cắt ngắn cuộc nghỉ hè để ghé Florida chăm sóc bố mẹ, và giúp ông bà qua được cơn bão lớn. Để trấn an Nina khỏi hốt hoảng, chàng nói là có chuyện khẩn cấp trong công việc làm, phải về sớm, nàng cùng gia đình cứ tiếp tục nghỉ hè, đừng bận tâm!

Hai cơn bão Charley và Frances đã làm tiểu bang Florida bị thiệt hại nặng nề. Song thân Trọng đã sống trong vùng bão. Lúc đó chàng đang làm việc ở Miền Bắc, lo lắng vô cùng, nhưng không làm gì được để giúp đỡ bố mẹ cả. May mắn là bố mẹ đã thoát hiểm, không bị thiệt hại là bao, tuy vậy, chàng cứ ân hận mãi! Nay cơn bão Ivan đang đe dọa gây thiệt hại lớn vùng Florida, nên chàng không thể tiếp tục vui chơi một mình, để bố mẹ, tuổi già sức yếu, phải đơn độc chống chọi với cơn bão dữ.

Về đến nhà, Trọng vội chở bố đi Home Depot khiêng về một mớ ván ép để đóng kín các cửa sổ lớn, nhỏ, và nước uống, battery, cùng mớ đồ ăn khô cần thiết. Xong xuôi, bố con ngồi xem TV theo dõi tin bão. May quá! Bão lướt qua phía dưới chuỗi Đảo Keys, xẹt qua vùng Vịnh Mễ Tây Cơ, hồi sinh thành Bão cấp 3, rồi đổ bộ vào Bãi Biển vùng Vịnh (Gulf Shores) của Alabama. Pensacola của vùng Tây Bắc Florida bị thiệt hại nặng nề. Miền Trung Florida, nơi cha con Trọng đang ở, hoàn toàn yên tĩnh. Trọng yên tâm hưởng những ngày nghỉ còn lại với song thân.

Nhưng không khí an lành, thanh thoi của những ngày nghỉ chưa được bao lâu, thì Đài Khí Tượng lại báo tin cơn bão lớn thứ tư trong năm, Bão Jeanne, đang hình thành ngoài khơi và có khuynh hướng thổi vào Florida lần nữa, lần này Miền Trung khó thoát! Kinh khủng quá! Cách đây 118 năm, tức năm 1886, cũng có 4 cơn bão liên tiếp đổ ập vào 1 tiểu bang, nhưng “nạn nhân” lúc đó không phải là Florida, mà là Texas. Trọng, một mặt giúp Bố Mẹ chống đỡ bão, một mặt muốn giúp đỡ tha nhân, nên gọi điện thoại cho ông bạn bác sĩ Mỹ gốc Hispanic, đang làm y sĩ trưởng phụ trách thiên tai vùng, đề tình nguyện giúp đỡ nếu cần chàng. Santiago, bác sĩ bạn chàng rất

cảm kích và mời chàng giúp cho một buổi tối ở trại tị nạn đặc biệt (special need). Chàng nhận lời ngay.

3.

Trời đang gió ào ào, hàng cây dừa trong sân trường lay qua lắc lại, có lúc nằm rạp xuống như muốn gãy, bỗng mưa đổ ập xuống như thác lũ. Những luồng nước tới tấp đập vào mái nhà, tường nghe âm âm như đạn liên thanh. Gió rít lên từng hồi qua các tàu dừa, qua các khoảng trống giữa các tòa nhà nghe thật khủng khiếp, rợn người. Giời nghiêm! Không một bóng người ngoài đường phố. Thỉnh thoảng nghe tiếng gầy đổ âm âm. Không biết là chuyện gì đang xảy ra, nhưng không ai dám lộ mặt ra xem. Trong trại tị nạn, mọi sự đều yên tĩnh. Thỉnh thoảng, một vài người kêu khó thở, cần phải điều chỉnh lại hệ thống dưỡng khí phụ thở, hoặc cần sự giúp đỡ để đi vệ sinh!

Nina ngồi ở một ghế xếp, cạnh bàn làm việc của Trọng. Một cô y tá mang lại cà phê cho hai người. Trọng nhìn Nina, nói khe khẽ, sợ làm mất giấc ngủ của bệnh nhân:

- Em làm gì, sau khi anh rời Cancun?

- Tiếp tục đi thăm vài di tích ở Tulum rồi vù qua Orlando.

- Có khám phá ra điều gì mới lạ không?

- Em tìm ra được chuyện này, không phải là do nhìn những di tích còn sót lại, mà là do nghiên cứu các dữ kiện đọc được trong sách vở ghi lại trên internet!

Vào khoảng năm 1000 sau Công Nguyên, Chichen Itza suy tàn, nghĩa là nền văn minh của người Mayan tàn lụi, không một kiến trúc vĩ đại nào được dựng lên sau đó. Có người cho là người Mayan bị những cuộc cách mạng và nội chiến làm cho nền văn minh của họ bị hủy diệt. Nhưng các nhà khảo cổ đã tìm thấy các cột kèo của những ngôi chợ bị cháy và đền thờ các chiến sĩ bị tàn phá vào năm 1221! Có một khoảng cách những 200 năm. Như vậy phải có một nguyên nhân khác. Nguyên nhân bí ẩn nào đây? Người hành tinh khác xuống đánh phá? Nhưng các di tích đền đài vẫn còn nguyên vẹn! Các nhà nghiên cứu môi sinh, từ các di tích khảo cổ đã khám phá ra sự hủy diệt của nền văn minh Maya do chính người Mayan gây ra! Họ đã phá các khoảng rừng nhiệt đới quá nhiều, để lấy đất cày cấy, xây dựng các đô thị, kèm theo sự soi mòn đất đai do thiên nhiên tạo ra, dân số sinh sản quá nhanh, thiếu nguồn cung cấp nước. Môi sinh bị hủy diệt, đã hủy diệt một nền văn minh! Tình trạng này giống như tình trạng đang xảy ra cho trái đất của chúng ta ngày nay!

Trọng giật mình, lẩm bẩm:

- Trái đất đang ấm dần, global warming!

Nina, tinh ý, đáp ứng ngay:

- Năm nay, bão tố liên miên, thời tiết khí hậu đang diễn ra ngày càng xấu đi. Phải chăng là do trái đất chịu ảnh hưởng của global warming? Người ta đổ thừa là tại xăng dầu phun khói độc và khí thải ra bởi các nhà máy. Nhưng cái ông William Rudiman,

nhà thời tiết học (paleoclimatologist), lại phán rằng khí hậu trái đất bị thay đổi từ 8000 năm trước, kể từ khi loài người bắt đầu phá rừng để lấy đất trồng trọt, và từ 5000 năm trước, khi người Á Châu bắt đầu biết dẫn thủy nhập điền để trồng lúa lấy gạo thổi cơm!

Trọng bật cười thành tiếng “Ha! Ha! Ha!”. Nhưng vội đưa tay bịt miệng kịp thời, vì ngoài tiếng mưa gió gầm thét ngoài kia, trong trại tị nạn không khí thật yên tĩnh và tiếng cười của chàng trở thành trơ trên!

Trời sáng dần, nhưng bão vẫn chưa dứt. Gió mưa vẫn gào thét, cây cối gãy đổ ngã nghiêng. Đường phố ngập đầy chướng ngại vật. Không một xe cộ qua lại. Vẫn giới nghiêm, không một bóng người. Nhiều khu phố đã bị lụt lội.

Trong trại, bữa ăn sáng được phân phát cho những bệnh nhân không đi được, còn những người khác xếp hàng vào cafeteria để dùng bữa. Nina theo Trọng và ban điều hành trại vào ăn sau cùng, khi tất cả các khách nhập trại đã dùng xong bữa.

Đến 6 giờ chiều thì giới nghiêm được giải tỏa, cơn bão đã thật sự qua khỏi Miền Trung Florida và đang tiến vào vịnh Mexico. Trọng cũng hết phiên trực, chàng bàn với Nina:

- Để anh về nhà xem xét, nếu không có gì trở ngại, mời gia đình em ghé nhà anh tạm trú cho cho đến khi phi trường mở cửa lại.

- Có gì bất tiện cho Bố Mẹ anh không?

- Bố anh đã từng là bác sĩ chuyên đi cứu người tỵ nạn mà!

Quả thật đường xá sau cơn bão dữ thật khó vượt qua! Cây cối gãy đổ chặn hết lối đi! Nguy hiểm nhất là dây điện bị đứt rơi xuống mặt đường còn xúng núng! Nhưng với chiếc SUV 4 Runner, Trọng đã len lỏi qua được hết các chướng ngại, và về đến nhà an toàn! Mẹ chàng nghe tiếng mở cửa garage (may quá! Nhà chàng không bị cúp điện), vội chạy ra đón:

- Ôi cậu Cả về rồi! Phước đức quá! Bố Mẹ cả đêm lo quá không ngủ được, sao con không gọi điện thoại cho Bố Mẹ?

Trọng ôm Mẹ ve vuốt:

- Mẹ quên là tất cả mọi điện thoại dùng điện, kể cả cell phone đều bị cắt đứt à? Trừ điện thoại loại cổ lỗ sĩ không dùng điện, nhưng nhà ta đâu có dùng loại đó nữa? Làm sao con liên lạc với Bố Mẹ được? Nhưng vừa hết giới nghiêm, cũng là hết phiên trực, con về nhà ngay đây này! Nhà ta có việc gì không Mẹ?

Khi đó, Bố chàng cũng vừa ra tới. Ông tươi cười trả lời, thay Mẹ:

- Không sao “Mặt trận Miền Tây vẫn yên tĩnh” (Ông hay dùng cái tựa đề “All quiet on the Western Front” của Erich Maria Remarque, quyển tiểu thuyết ông vốn ưa thích, để đùa với chàng như thế!). Con về nhà an toàn là Bố Mẹ yên tâm rồi!

Sau khi vào nhà, thấy mọi vật dụng trong nhà đều nguyên vẹn, ngăn nắp, gọn gàng, Trọng yên tâm, mở lời:

- Thưa với Bố Mẹ, có một gia đình người Việt

trong trại tạm trú, quen biết lúc nghỉ vacation ở Cancun, con muốn mời về tạm trú ở nhà ta ít bữa cho đến khi phi trường mở cửa trở lại. Bố Mẹ nghĩ sao?

Bố chàng nhanh chóng trả lời:

- Còn nghĩ sao nữa? Mau mời họ về nhà ta ngay đi! Họ gồm những ai?

- Hai ông bà cụ và hai người con, một gái, một trai.

Mẹ chàng tủm tỉm cười:

- Cô gái đó vừa ý Cậu Cả rồi phải không?

Chàng chống chế:

- Đâu có, thưa Mẹ! Thấy chỉ có một gia đình Việt Nam duy nhất trong trại, lại là chỗ quen biết trước, nên còn muốn dành riêng cho đồng hương một sự ưu đãi đấy thôi!

Bố Trọng rất hiểu cậu con trai, nên nhìn vợ, khẽ nháy mắt, ngầm bảo “Bà đừng nói lời thôi nũa! Sự việc nó rành rành ra đấy rồi!”, rồi nhắc nhở chàng:

- Con vào tắm rửa thay quần áo, rồi lấy cái xe van của Bố mà đi đón họ. Chắc họ cũng cần có chỗ nghỉ ngơi sớm.

Vừa gặp Nina là Bố Mẹ Trọng thích nàng ngay. Cô gái xinh đẹp này tuy sống ở Mỹ lâu năm, nhưng ăn nói dịu dàng, tử tốn, lễ phép và nhất là còn nói được tiếng Việt rất sõi! Nàng giúp Mẹ Trọng làm bữa ăn thuần túy Việt Nam cho cả nhà, rất nhanh nhẹn và ngon miệng.

Bố Nina, tuy bệnh hoạn luôn, nhưng nói chuyện với Bố Trọng rất “đồng thanh tương ứng, đồng khí tương cầu”. Bố Trọng tuy bỏ xứ ra đi đã trên hai mươi năm, nhưng lòng lúc nào cũng hướng về quê hương. Ông mong muốn quê hương có ngày thật sự tự do để về lại quê nhà, phụng sự phần đời còn lại của mình. Nhưng nay đã gần thất thập cổ lai hi, mà hy vọng vẫn còn xa vời vợi! Còn Bố Nina thì giấc mộng canh tân xứ sở vẫn còn sáng ngời, nhưng vẫn chỉ là trên các bài bình luận, sách báo, chưa bao giờ đi vào thực tế! Trong khi đó, ở quê nhà sự đổi mới vẫn đang đi những bước chân chậm chạp, ngập ngừng! Bố Trọng đã sang thăm “Trung Quốc đổi mới”, nhưng vẫn thấy có một cái gì đó không ổn. Sự cất cánh quá nhanh của nền kinh tế thị trường sẽ có ngày làm bứt tung cái tổ kén xã hội chủ nghĩa tan tành thành tơ thành sợi mất! Việt Nam thì chạy hệt hơi theo chân Trung Quốc với những bước chân chậm chạp, vụng về. Sao không tìm cho mình một hướng đi riêng, vững chắc, có lợi cho tương lai dân tộc hơn? Hai ông cụ già đã tìm thấy được con đường sáng, nhưng tuổi đã hom hem, làm được gì? Đang ngồi uống trà đối ẩm tâm sự với nhau, bỗng nhiên hai ông cụ già cùng một lúc tụt vồ vào đùi mình đánh đét một cái thật to và cười hăng hắc ra cái điều đắc chí lắm! Hai ông cụ kê miệng vào tai nhau thầm thì to nhỏ, rồi cả hai bắt tay nhau híp mắt, gật gù rất tương đắc!

Gia đình Nina chỉ trọ ở nhà Bố Mẹ Trọng có hơn một ngày thôi, rồi khi phi trường mở cửa lại, họ ra về với nhiều luyến tiếc của Bố Mẹ và sự ngăn ngại của chàng.

4.

Từ Miền Bắc, nơi làm việc, Trọng liên lạc thường xuyên với Nina. Bố mẹ hai bên đã ngầm chấp thuận cho mối tình của chàng và nàng. Chàng và nàng cũng cảm mến nhau ngay từ thuở đầu gặp gỡ, càng liên lạc với nhau, càng cảm mến nhau nhiều hơn. Nghề nghiệp của chàng là nghiên cứu một chứng bệnh truyền nhiễm đang giết hại những xứ nghèo, trong đó Việt Nam bị thiệt hại rất nặng nề. Nàng thì đang nghiên cứu về môi sinh. Nàng, sau khi đi Cancun về, để hết tâm trí vào việc nghiên cứu nguyên nhân tàn lụi của nền văn minh Mayan.

Tháng 10 năm 2005, tức là khoảng 1 năm sau ngày gặp gỡ lần đầu với Trọng, Nina muốn cùng chàng trở lại Cancun, để kiểm chứng cho đề án nghiên cứu của nàng, đồng thời cùng chàng bàn định cho hôn lễ sẽ dự định tổ chức vào mùa xuân năm tới. Nina định ngày đến Cancun là ngày 21 Tháng Mười, thì bỗng đâu có cơn bão Wilma đổ ập xuống vùng bán đảo Yucatan. Tất cả mọi chuyến bay đi Cancun đều bị hủy bỏ. Thế là nàng và chàng không thực hiện được cuộc hẹn hò. Tuy có buồn nhưng lại là may mắn! Cơn bão Wilma cấp 4 đã quét sạch nơi nghỉ mát Cancun. Vùng khách sạn, nơi có khách sạn Solaris mà họ gặp gỡ nhau lần đầu, bị ngập lụt hoàn toàn. Bờ biển bị soi mòn, bong lở từng mảng. Thiệt hại vật chất lên tới 95%. Số người chết và bị thương cũng đáng kể. Du khách được chở tới trại tị nạn thiết lập cấp thời, sống cực khổ, thiếu thốn đủ mọi bề. Tất cả mọi phương tiện cấp cứu đều bị cắt đứt trong 5 ngày. Đến ngày 26 Tháng 10, đường hàng không, hàng hải mới được thiết lập lại. Đám du khách Mỹ bị thiếu thốn, sống trở lại thời hoang sơ thiếu điện, thiếu nước kêu than, oán trách chính phủ Mỹ không ngó ngàng gì tới công dân đang bị bỏ đói, bỏ khát ở xứ người!

Sau cơn bão dữ, Chính phủ Mỹ với tổng thống Fox, và Liên Hiệp Quốc đổ dồn tới cứu trợ, giúp khôi phục lại nơi du lịch nổi tiếng này. Nhưng, cuộc phục hồi vĩ đại này, nhanh lắm cũng phải tới cuối năm 2007 mới gọi là hoàn tất. Ba năm trời, với tất cả mọi phương tiện tối tân, hiện đại nhất!

Trong cái rủi, lại có cái may! Cơn bão Wilma tàn phá bãi biển Cancun đã gợi ra cho Nina một tia sáng!

Nền văn minh Mayan xuất hiện 2600 năm trước Công Nguyên, bỗng nhiên tàn lụi đi vào khoảng 1000 năm sau Công Nguyên, biết đâu chẳng do một thiên tai khủng khiếp nào đó, như một cơn bão tàn khốc cấp 5 chẳng hạn, cần quét? Các kiến trúc bằng gỗ, hoặc vật liệu nhẹ bị tan biến hoàn toàn, chỉ còn trơ lại các công trình bằng đá tảng vững chắc bám chặt sâu vào lòng đất là còn tồn tại. Dân chúng, lớp chết, lớp bị thương, tản mác lưu lạc khắp nơi. Vài trăm năm sau, lớp người mới từ các lục địa khác tới chỉ còn khám phá ra những di tích lịch sử kiến trúc bằng đá tảng của một nền văn minh đã bị hủy diệt!

Nghe Nina lý luận, Trọng không khỏi giật mình! Cái cô bé Nina này có lý lẽ khá lắm, thế mà chàng

không nghĩ ra. Chàng đang là nhà khoa học nghiên cứu bệnh truyền nhiễm để tìm ra các vaccine mới, cứu giúp nhân loại, có được cái cô Nina này bên cạnh để giúp thêm ý kiến cho chàng quả là cơ duyên ngàn năm một thuở!

Mùa Xuân năm đó, như đã dự tính, hôn lễ của Trọng và Nina được cử hành thật long trọng, với sự chứng giám của hai ông bố già tri kỷ có rất nhiều tư tưởng tự cho là sáng giá, nhưng chưa bao giờ được thực hiện...

Minh Tường
(June 26, 2007)

Viết nhân cơn bão Jeanne thổi qua Orlando ngày Chủ Nhật 26 Tháng Chín Năm 2004

(Trích từ Tuyển Tập Truyện Ngắn "Sống chỉ một thời" của Minh Tường xuất bản năm 2008)

Thông Báo

Bản Tin do **Ban Báo Chí Hội YNDVNFL** xuất bản ba số mỗi năm vào các **Mùa Xuân, Hạ và Thu**. Riêng **Mùa Đông**, Ban Báo Chí sẽ xuất bản **Giai Phẩm Xuân**.

Mùa Đông năm nay, **Ban Báo Chí Hội YNDVNFL** sẽ xuất bản:

Giai Phẩm Xuân Mậu Tuất 2018

vào ngày **mùng 1 Tết Nguyên Đán** (nhằm Friday February 16/2018).

Bài vở đóng góp xin đánh vào MS Word và gửi email, nếu viết Việt Ngữ dùng chương trình VNI, VPS hay Unicode đều được.

Hạn chót nhận bài : December 25/2017

Điện Chỉ Tòa Soạn:

tmtran1132@embarqmail.com

Tung M. Tran, MD

